

Bruxelles, 5 martie 2026
(OR. en)

15389/1/25
REV 1

Dosar interinstituțional:
2023/0111(COD)

EF 370
ECOFIN 1514
CODEC 1807
ECB
PARLNAT

ACTE LEGISLATIVE ȘI ALTE INSTRUMENTE

Subiect: Poziție în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării
REGULAMENTULUI PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
de modificare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 în ceea ce privește
măsurile de intervenție timpurie, condițiile pentru declanșarea procedurii de
rezoluție și finanțarea măsurilor de rezoluție
- Adoptată de Consiliu la 5 martie 2026

REGULAMENTUL (UE) 2026/...
AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din ...

**de modificare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014
în ceea ce privește măsurile de intervenție timpurie,
condițiile pentru declanșarea procedurii de rezoluție și finanțarea măsurilor de rezoluție**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene¹,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară³,

¹ JO C 307, 31.8.2023, p. 19.

² JO C 349, 29.9.2023, p. 161.

³ Poziția Parlamentului European din 24 aprilie 2024 (JO C, C/2025/3752, 17.9.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/3752/oj>) și Poziția în primă lectură a Consiliului din 5 martie 2026 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Poziția Parlamentului European din ... (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

întrucât:

- (1) Cadrul de rezoluție al Uniunii pentru instituțiile de credit și firmele de investiții (denumite în continuare „instituțiile”) a fost instituit în urma crizei financiare mondiale din 2008-2009 și în urma publicării pentru prima dată, în octombrie 2011, de către Consiliul pentru Stabilitate Financiară a documentului intitulat „Atribute-cheie ale regimurilor eficiente de rezoluție a instituțiilor financiare”. Cadrul de rezoluție al Uniunii constă în Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁴ și în Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului⁵. Ambele acte legislative se aplică instituțiilor și altor entități care intră în domeniul de aplicare al directivei respective sau al regulamentului respectiv (denumite în continuare în mod colectiv „entități”). Cadrul de rezoluție al Uniunii urmărește să gestioneze în mod ordonat situațiile de dificultate a entităților prin menținerea funcțiilor critice ale acestora și evitarea amenințărilor la adresa stabilității financiare, protejând, în același timp, deponenții și fondurile publice. De asemenea, cadrul de rezoluție al Uniunii este menit să stimuleze dezvoltarea pieței interne în sectorul bancar prin crearea unui regim armonizat pentru abordarea coordonată a crizelor transfrontaliere și prin evitarea problemelor de denaturare a concurenței și a riscurilor de tratament inegal.

⁴ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).

⁵ Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 225, 30.7.2014, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj>).

(2) După câțiva ani de la punerea sa în aplicare, cadrul de rezoluție al Uniunii nu oferă rezultatele scontate în ceea ce privește unele dintre obiectivele respective. În special, deși entitățile au înregistrat progrese semnificative în ceea ce privește posibilitatea de soluționare și au alocat resurse semnificative în acest scop, în special prin constituirea capacității de absorbție a pierderilor și de recapitalizare și prin completarea mecanismelor de finanțare a rezoluției, cadrul de rezoluție al Uniunii este rareori utilizat. În schimb, situațiile de dificultate ale anumitor entități mici și mijlocii sunt abordate în general prin măsuri naționale nearmonizate. Sunt utilizați în continuare banii contribuabililor, și nu plasele de siguranță finanțate de sectorul bancar, cum ar fi mecanismele de finanțare a rezoluției. Această situație pare să rezulte din stimulente necorespunzătoare. Stimulentele necorespunzătoare respective sunt rezultatul interacțiunii dintre cadrul de rezoluție al Uniunii și normele naționale, în cadrul cărora marja largă de apreciere de care dispun autoritățile de rezoluție atunci când efectuează evaluarea interesului public nefiind întotdeauna exercitată într-un mod care să reflecte aplicarea preconizată a cadrului de rezoluție al Uniunii. În același timp, cadrul de rezoluție al Uniunii a fost puțin utilizat din cauza riscului ca deponenții entităților finanțate prin depozite să fie nevoiți să suporte pierderi pentru a se asigura faptul că entitățile respective pot avea acces la finanțare externă în cadrul procedurii de rezoluție, în special în lipsa altor datorii care pot face obiectul recapitalizării interne. În fine, faptul că există norme mai puțin stricte privind accesul la finanțare în afara procedurii de rezoluție decât în cadrul acesteia a descurajat aplicarea cadrului de rezoluție al Uniunii în favoarea altor soluții, care implică adesea utilizarea banilor contribuabililor în locul resurselor proprii ale entităților sau ale plaselor de siguranță finanțate de sectorul bancar. Această situație generează, la rândul său, riscuri de fragmentare, riscuri de rezultate sub nivelul optim în ceea ce privește gestionarea situațiilor de dificultate ale entităților, în special în cazul unor entități mici și mijlocii, precum și costuri de oportunitate legate de neutilizarea resurselor financiare. Prin urmare, este necesar să se asigure o aplicare mai eficace și mai coerentă a cadrului de rezoluție al Uniunii și să se asigure că acesta poate fi aplicat ori de câte ori este de interes public, inclusiv în cazul anumitor entități mici și mijlocii care sunt finanțate în principal prin depozite și care nu dispun într-o măsură suficientă de alte datorii care pot face obiectul recapitalizării interne.

- (3) În temeiul Regulamentului (UE) nr. 806/2014, statele membre care au stabilit o cooperare strânsă între Banca Centrală Europeană (BCE) și autoritățile naționale competente respective sunt considerate state membre participante în sensul regulamentului respectiv. Cu toate acestea, regulamentul respectiv nu conține detalii referitoare la procesul de pregătire a începerii cooperării strânse privind sarcinile legate de rezoluție. Prin urmare, este oportun să se stabilească detaliile respective.
- (4) Intensitatea și nivelul de detaliu al activității de planificare a rezoluției necesare în ceea ce privește filialele care nu au fost identificate drept entități de rezoluție variază în funcție de dimensiunea entităților în cauză, de profilul lor de risc, de rolul lor în furnizarea de funcții critice, de liniile lor de activitate esențiale, de importanța lor pentru continuitatea operațională a grupului după rezoluție și de strategia de rezoluție a grupului, precum și de importanța filialei în statul membru în care este stabilită, inclusiv de eventuala importanță sistemică a acesteia și de posibilul ei impact asupra mijloacelor financiare disponibile ale schemei de garantare a depozitelor (SGD) în cazul lichidării prin procedura obișnuită de insolvență. Prin urmare, Comitetul Unic de Rezoluție (denumit în continuare „comitetul”) ar trebui să poată lua în considerare factorii respectivi atunci când identifică măsurile care trebuie luate cu privire la aceste filiale și să urmeze o abordare corespunzătoare, după caz.

- (5) O entitate care este în curs de lichidare în temeiul dreptului intern, în urma constatării faptului că entitatea este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate și a concluziei comitetului potrivit căreia rezoluția acesteia nu este de interes public, este destinată să iasă de pe piață. În astfel de cazuri nu mai este necesar un plan pentru rezoluția entității în cauză, indiferent dacă autoritatea competentă a retras deja autorizația entității respective. Același lucru este valabil și în cazul unei instituții reziduale aflate în rezoluție după transferul activelor, drepturilor și pasivelor în contextul unei strategii de transfer. Prin urmare, este oportun să se precizeze că în astfel de situații nu este necesară adoptarea de planuri de rezoluție.

- (6) În prezent, comitetul poate decide să interzică anumite distribuiri în cazul în care entitatea, indiferent dacă aceasta este sau nu o entitate de rezoluție, nu îndeplinește cerința amortizorului combinat atunci când este luată în considerare în plus față de cerința minimă de fonduri proprii și datorii eligibile (MREL). Cu toate acestea, pentru a asigura securitatea juridică și alinierea la procedurile existente pentru punerea în aplicare a deciziilor luate de comitet, este necesar să se specifice mai clar rolurile autorităților implicate în procesul de interzicere a distribuțiilor. Prin urmare, este oportun să se prevadă că comitetul ar trebui să însărcineze autoritatea națională de rezoluție să interzică aceste distribuiri, care ar trebui să pună în aplicare instrucțiunea comitetului. În plus, în anumite situații, o entitate ar putea avea obligația să respecte MREL pe o bază diferită de baza pe care entitatea respectivă trebuie să respecte cerința amortizorului combinat. Această situație creează incertitudini cu privire la condițiile de exercitare a competențelor comitetului de a interzice distribuțiile și la condițiile de calculare a sumei maxim distribuibile aferente MREL. Prin urmare, ar trebui să se prevadă că, în aceste cazuri, comitetul ar trebui să însărcineze autoritățile naționale de rezoluție să interzică anumite distribuiri pe baza cerinței estimate a amortizorului combinat care rezultă în urma utilizării metodologiei prevăzute în actul delegat adoptat în temeiul articolului 45c alineatul (4) din Directiva 2014/59/UE. Pentru a asigura transparența și securitatea juridică, comitetul ar trebui să comunice cerința estimată a amortizorului combinat entității, care ar trebui apoi să facă publică respectiva cerință.

(7) Directiva 2014/59/UE și Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ale Parlamentului European și ale Consiliului⁶ stabilesc competențele care se exercită de către autoritățile de rezoluție, dintre care unele nu sunt incluse în Regulamentul (UE) nr. 806/2014. În cadrul mecanismului unic de rezoluție (MUR), acest lucru poate crea incertitudine cu privire la cine și în ce condiții exercită competențele respective. Prin urmare, este necesar să se precizeze modul în care autoritățile naționale de rezoluție ar trebui să exercite anumite competențe stabilite doar în Directiva 2014/59/UE în ceea ce privește entitățile și grupurile care intră în sfera de responsabilitate a directă a comitetului. Prin urmare, comitetul ar trebui să fie în măsură, atunci când consideră necesar, să însărcineze autoritățile naționale de rezoluție să exercite competențele respective. În special, comitetul ar trebui să poată însărcina autoritățile naționale de rezoluție să impună unei entități să țină o evidență detaliată a contractelor financiare la care entitatea este parte, să exercite competența de a suspenda anumite obligații financiare în temeiul articolului 33a din Directiva 2014/59/UE și să asigure confidențialitatea informațiilor privilegiate în temeiul articolului 84b din directiva respectivă. Cu toate acestea, având în vedere că aprobările pentru reducerea instrumentelor de pasive eligibile acordate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013, care se aplică totodată și entităților și datoriiilor care fac obiectul MREL, nu necesită aplicarea legislației naționale, comitetul ar trebui să poată acorda aprobările respective direct entităților, fără a fi nevoit să însărcineze autoritățile naționale de rezoluție să exercite această competență.

⁶ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

(8) Depozitele care îndeplinesc condițiile pentru a se califica drept datorii eligibile pot fi utilizate în vederea respectării MREL. Cu toate acestea, având în vedere natura specifică a depozitelor, precum și rolul pe care acestea îl joacă în economia reală și în menținerea încrederii în sistemul bancar, includerea depozitelor în sfera datoriilor utilizate pentru respectarea MREL ar trebui să facă obiectul unor cerințe mai stricte, deoarece resursele eligibile pentru MREL ar trebui să poată fi utilizate în întregime pentru a suporta pierderile și a contribui la recapitalizarea unei instituții de credit în cazul intrării sale în dificultate. În primul rând, așa cum prevăd normele actuale, nu ar trebui să fie posibil ca depozitele utilizate pentru MREL să fie deținute de persoane fizice sau de microîntreprinderi și întreprinderi mici și mijlocii. În al doilea rând, ar trebui să fie clarificat faptul că depozitele care conferă deținătorului lor dreptul la rambursare anticipată nu pot fi eligibile pentru MREL, inclusiv atunci când dispozițiile contractuale prevăd că rambursarea anticipată este condiționată de plata unei penalități. În al treilea rând, pentru a asigura transparența și a reduce la minimum riscurile plasării necorespunzătoare a unor astfel de depozite, dispozițiile contractuale relevante ar trebui să se refere în mod expres la intenția instituției de credit de a utiliza depozitele respective în scopul respectării MREL, precum și la faptul că acestea nu se califică drept depozite eligibile și că, prin urmare, nicio parte a depozitelor respective nu va fi rambursată de SGD în caz de indisponibilitate. În al patrulea rând, utilizarea depozitelor în cadrul MREL nu ar trebui, de regulă, să fie permisă, cu excepția cazului în care comitetul a autorizat în prealabil includerea acestora în resursele eligibile pentru MREL pe baza unei evaluări potrivit căreia astfel de depozite nu ar trebui să fie protejate de suportarea pierderilor în caz de rezoluție și nu ar genera un obstacol semnificativ în calea posibilității de soluționare. Comitetul ar trebui să poată să autorizeze utilizarea depozitelor pentru respectarea MREL, în general pentru fiecare entitate de rezoluție, fără o evaluare individuală a fiecărui depozit, precum și să limiteze la cantumuri fixe includerea depozitelor pentru respectarea MREL. Depozitele structurate, deși sunt datorii cu instrumente financiare derivate încorporate, se pot califica, de asemenea, drept datorii eligibile ale unei instituții de credit, dacă toate celelalte condiții sunt îndeplinite.

- (9) Pentru a evita efectele în cascadă disproporționate, este necesar ca depozitele existente care se califică drept datorii eligibile să beneficieze de păstrarea drepturilor obținute. Noile criterii de eligibilitate nu ar trebui să se aplice pentru depozitele atrase înainte de ... [24 de luni plus o zi de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare]. Păstrarea drepturilor obținute ar trebui să se încheie la ... [36 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

- (10) Regulamentele (UE) 2019/876⁷ și (UE) 2019/877⁸ ale Parlamentului European și ale Consiliului și Directiva (UE) 2019/879 a Parlamentului European și a Consiliului⁹ au pus în aplicare în dreptul Uniunii „lista internațională a termenilor și condițiilor privind capacitatea totală de absorbție a pierderilor (TLAC)” publicată de Consiliul pentru Stabilitate Financiară la 9 noiembrie 2015 (denumită în continuare „standardul TLAC”) pentru băncile de importanță sistemică globală, denumite în dreptul Uniunii instituții de importanță sistemică globală (G-SII). Regulamentul (UE) 2019/877 și Directiva (UE) 2019/879 au modificat, de asemenea, MREL prevăzută în Directiva 2014/59/UE și în Regulamentul (UE) nr. 806/2014. Este necesar ca dispozițiile privind MREL prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 806/2014 să fie aliniate cu punerea în aplicare a standardului TLAC pentru G-SII în ceea ce privește anumite datorii care ar putea fi utilizate pentru respectarea acelei părți din MREL care ar trebui să fie îndeplinită cu fonduri proprii și alte datorii subordonate. În special, datoriile de rang egal cu anumite datorii excluse ar trebui să fie incluse în fondurile proprii și în instrumentele eligibile subordonate ale entităților de rezoluție în cazul în care cuantumul acestor datorii excluse din bilanțul entității de rezoluție nu depășește 5 % din cuantumul fondurilor proprii și al datoriilor eligibile ale entității de rezoluție și din această includere nu rezultă niciun risc legat de principiul potrivit căruia niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat.

⁷ Regulamentul (UE) 2019/876 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește indicatorul efectului de levier, indicatorul de finanțare stabilă netă, cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile, riscul de credit al contrapărții, riscul de piață, expunerile față de contrapărți centrale, expunerile față de organisme de plasament colectiv, expunerile mari și cerințele referitoare la raportare și la publicarea informațiilor, și a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 150, 7.6.2019, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/876/oj>).

⁸ Regulamentul (UE) 2019/877 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 în ceea ce privește capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții (JO L 150, 7.6.2019, p. 226, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/877/oj>).

⁹ Directiva (UE) 2019/879 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Directivei 2014/59/UE în ceea ce privește capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și a Directivei 98/26/CE (JO L 150, 7.6.2019, p. 296, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/879/oj>).

- (11) Pentru anumite entități de rezoluție, strategia de rezoluție preferată stabilită în planul de rezoluție sau în planul de rezoluție a grupului se bazează în principal pe transferul activității instituției aflate în rezoluție către un cumpărător privat sau către o instituție-punte. În astfel de cazuri, este posibil ca SGD să fie invitată să contribuie la măsurile de rezoluție, eventual pentru a asigura protecția anumitor depozite care nu sunt acoperite de SGD. Prin urmare, pentru a reduce la minimum hazardul moral, ar trebui să se precizeze că, în cazul în care planul de rezoluție prevede aplicarea instrumentului de vânzare a activității sau a instrumentului instituției-punte și ieșirea de pe piață a entității de rezoluție, MREL pentru entitatea de rezoluție în cauză nu ar trebui să fie stabilită la un nivel inferior anumitor praguri. În cazul în care aplicarea normelor de calibrare a MREL are ca rezultat un quantum mai mare decât pragurile respective, ar trebui să prevaleze quantumul superior respectiv. Pragurile respective nu ar trebui să se aplice unei MREL stabilite pentru entitățile de rezoluție a căror strategie de rezoluție preferată constă în aplicarea instrumentului de recapitalizare internă în scopul recapitalizării într-o măsură suficientă pentru a restabili capacitatea acestora de a continua să desfășoare activitățile pentru care sunt autorizate, chiar și în cazul în care strategia de rezoluție preferată prevede aplicarea instrumentului de recapitalizare internă în combinație cu alte instrumente de rezoluție, acestea din urmă fiind utilizate în mod auxiliar.

- (12) Regulamentul (UE) nr. 806/2014 nu include norme specifice privind măsurile tranzitorii și nivelurile-țintă intermediare pentru respectarea MREL după 2024. Cu toate acestea, există situații în care entitățile nu ar trebui să fie obligate imediat să respecte o MREL superioară stabilită de comitet, inclusiv cazurile în care creșterea MREL rezultă din modificări semnificative ale entității ca urmare, de exemplu, a unor fuziuni sau achiziții ori din modificări ale strategiei de rezoluție preferate. În special, în cazul în care strategia de rezoluție preferată se schimbă de la o lichidare prin procedura obișnuită de insolvență la aplicarea unei măsuri de rezoluție, entitatea ar putea să nu fie în măsură să respecte imediat și integral MREL, astfel cum a fost stabilită de comitet. Prin urmare, comitetul ar trebui să fie împuternicit să stabilească perioade de tranziție corespunzătoare pentru respectarea MREL. În plus, comitetul ar trebui să aibă competența de a stabili nivelurile-țintă intermediare obligatorii pentru astfel de entități, pentru a se asigura că acestea își constituie resursele eligibile pentru MREL într-un mod corespunzător. Pentru a proteja așteptările legitime, perioadele de tranziție stabilite anterior de comitet pe baza normelor aplicabile la data relevantă nu ar trebui să fie afectate de noile norme.

(13) În temeiul articolului 4 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului¹⁰, BCE are competența de a îndeplini atribuții de supraveghere în ceea ce privește intervenția timpurie. Este necesar să se reducă riscurile care decurg din transpunerea divergentă în legislațiile naționale a măsurilor de intervenție timpurie prevăzute în Directiva 2014/59/UE și să se faciliteze aplicarea eficace și consecventă de către BCE a competențelor sale de a lua măsuri de intervenție timpurie. Aceste măsuri de intervenție timpurie au fost introduse pentru a permite autorităților competente să remedieze deteriorarea situației financiare și economice a unei entități și să reducă, în măsura posibilului, riscul și impactul unei rezoluții eventuale. Cu toate acestea, din cauza lipsei de certitudine în ceea ce privește indicatorii de declanșare pentru aplicarea acestor măsuri de intervenție timpurie și a suprapunerilor parțiale cu măsurile de supraveghere, măsurile de intervenție timpurie au fost rareori utilizate. Prin urmare, dispozițiile Directivei 2014/59/UE privind măsurile de intervenție timpurie ar trebui să se reflecte în Regulamentul (UE) nr. 806/2014, asigurând astfel un instrument juridic unic și direct aplicabil pentru BCE, iar condițiile de aplicare a acestor măsuri de intervenție timpurie ar trebui să fie simplificate și precizate mai în detaliu. Pentru a elimina incertitudinile cu privire la condițiile și calendarul de demitere a organului de conducere al unei entități și de numire a administratorilor temporari, măsurile respective ar trebui să fie identificate în mod explicit ca măsuri de intervenție timpurie, iar aplicarea lor ar trebui să facă obiectul aceluiași indicatori de declanșare. În anumite condiții, o lichidare treptată a activităților poate fi o soluție eficientă din punctul de vedere al costurilor care să faciliteze ieșirea de pe piață a unei entități cu un model de afaceri deficitar, evitându-se astfel un declin prelungit care culminează cu intrarea în dificultate a entității.

¹⁰ Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudencială a instituțiilor de credit (JO L 287, 29.10.2013, p. 63, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1024/oj>).

BCE ar trebui să aibă competențe de intervenție timpurie pentru a solicita prezentarea unui plan care să fie pus în aplicare în cazul lichidării voluntare a activităților unei entități, decizia cu privire la punerea în aplicare a unui astfel de plan rămânând însă la latitudinea entității în cauză. Atunci când își exercită competențele de intervenție timpurie, BCE ar trebui să aibă obligația de a alege măsurile corespunzătoare pentru abordarea unei situații specifice, în conformitate cu principiul proporționalității. Pentru a permite BCE să ia în considerare riscurile reputaționale sau riscurile legate de spălarea banilor sau de tehnologia informației și comunicațiilor, BCE ar trebui să evalueze condițiile de aplicare a măsurilor de intervenție timpurie nu numai pe baza unor indicatori cantitativi, cum ar fi cerințele de capital sau de lichiditate, nivelul de îndatorare, creditele neperformante sau concentrarea expunerilor, ci și pe baza unor indicatori de declanșare calitativi. Procesul decizional cu privire la măsurile de intervenție timpurie ar trebui să permită luarea în considerare rapidă a acestora și, dacă este necesar, aplicarea lor, pentru a se evita orice agravare suplimentară a situației entității respective.

- (14) Este necesar să se asigure faptul că comitetul este în măsură să se pregătească pentru eventuala rezoluție a unei entități. Prin urmare, BCE sau autoritatea națională competentă relevantă ar trebui să informeze comitetul suficient de devreme cu privire la deteriorarea situației unei entități, iar comitetul ar trebui să aibă competențele necesare pentru punerea în aplicare a măsurilor pregătitoare. Este important de menționat că, pentru a permite comitetului să reacționeze cât mai rapid posibil la deteriorarea situației unei entități, aplicarea prealabilă a măsurilor de intervenție timpurie nu ar trebui să reprezinte pentru comitet o condiție pentru a lua măsuri pentru scoaterea pe piață a entității sau pentru a solicita informații în vederea actualizării planului de rezoluție și a pregătirii evaluării. Atunci când scoate pe piață o entitate care este membră a unui sistem instituțional de protecție (SIP), comitetul ar trebui să ia în considerare măsurile pe care SIP le-ar putea lua înainte de rezoluție pentru a evita riscul semnificativ ca entitatea să intre în dificultate sau să devină susceptibilă de a intra în dificultate. Pentru a asigura o reacție consecventă, coordonată, eficace și promptă la deteriorarea situației unei entități și pentru a se pregăti în mod corespunzător pentru o eventuală rezoluție, este necesar să se consolideze interacțiunea și coordonarea dintre BCE, autoritățile naționale competente și comitet. De îndată ce o entitate îndeplinește condițiile de aplicare a măsurilor de intervenție timpurie, BCE, autoritățile naționale competente și comitetul ar trebui să își intensifice schimburile de informații, inclusiv de informații provizorii, și să monitorizeze în comun situația entității.

- (15) Este necesar să se asigure luarea de măsuri prompte și coordonarea timpurie între comitet și BCE sau autoritatea națională competentă relevantă în ceea ce privește grupurile transfrontaliere mai puțin semnificative, încă pe durata de activitate a entității, dar există un risc semnificativ ca entitatea să intre în dificultate. Prin urmare, BCE sau autoritatea națională competentă relevantă ar trebui să notifice acest risc comitetului cât mai curând posibil. Notificarea respectivă ar trebui să conțină motivele evaluării BCE sau a autorității naționale competente relevante și o prezentare generală neexhaustivă a măsurilor alternative ale sectorului privat, a acțiunilor de supraveghere sau a măsurilor de intervenție timpurie care sunt disponibile pentru a preveni intrarea în dificultate a entității într-un interval de timp rezonabil. O astfel de notificare timpurie nu afectează nicio măsură alternativă a sectorului privat, nici măsurile luate de un SIP, care ar putea preveni intrarea în dificultate sau intrarea probabilă în dificultate a entității într-un interval de timp rezonabil și nu aduce atingere procedurilor de stabilire a îndeplinirii condițiilor pentru declanșarea procedurii de rezoluție. Notificarea prealabilă de către BCE sau de către autoritatea națională competentă către comitet a unui risc semnificativ ca o entitate să intre în dificultate sau să fie susceptibilă de a intra în dificultate ori a încheierii intervalului de timp specificat pentru punerea în aplicare a măsurilor de abordare a riscului semnificativ respectiv nu ar trebui să condiționeze sau să implice cu necesitate în alt mod stabilirea ulterioară a faptului că o entitate este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate. În plus, în cazul în care, într-o etapă ulterioară, entitatea este evaluată ca fiind în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate și nu există soluții alternative pentru a preveni intrarea în dificultate într-un interval de timp rezonabil, comitetul trebuie să ia o decizie cu privire la luarea de măsuri de rezoluție. În acest caz, promptitudinea deciziei de a aplica o măsură de rezoluție entității poate fi fundamentală pentru punerea în aplicare cu succes a strategiei de rezoluție, în special deoarece o intervenție timpurie în cadrul entității poate contribui la asigurarea unor niveluri suficiente de capacitate de absorbție a pierderilor și de lichiditate pentru a pune în aplicare strategia respectivă. Prin urmare, este oportun să se permită comitetului să evalueze, în strânsă cooperare cu BCE sau cu autoritatea națională competentă relevantă, ce constituie un interval de timp rezonabil pentru punerea în aplicare a unor măsuri alternative care să evite intrarea în dificultate a entității. Pentru a asigura un rezultat în timp util și pentru a permite comitetului să se pregătească în mod corespunzător pentru eventuala rezoluție a unei entități, comitetul și BCE sau autoritatea națională competentă relevantă ar trebui să se reunească periodic, iar comitetul ar trebui să decidă cu privire la frecvența reuniunilor respective, ținând seama de circumstanțele situației respective.

- (16) Pentru a reglementa încălcările semnificative ale cerințelor prudențiale, este necesar să fie precizate mai detaliat condițiile pentru a stabili dacă întreprinderile-mamă, inclusiv societățile holding, sunt în curs de a intra în dificultate sau sunt susceptibile de a intra în dificultate. O încălcare a acestor cerințe de către o întreprindere-mamă ar trebui să fie semnificativă atunci când tipul și amploarea încălcării sunt comparabile cu o încălcare care, dacă ar fi comisă de o instituție de credit, ar justifica retragerea autorizației de către autoritatea competentă în conformitate cu articolul 18 din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹¹.

¹¹ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

(17) Cadrul de rezoluție este menit să poată fi aplicat oricărei entități, indiferent de dimensiunea și de modelul de afaceri al acesteia, în cazul în care instrumentele disponibile în temeiul dreptului intern nu sunt adecvate pentru a gestiona intrarea sa în dificultate. Cu toate acestea, unele obiective ale cadrului trebuie să fie precizate mai detaliat pentru a spori armonizarea și a promova convergența. Obiectivul rezoluției de a asigura continuitatea funcțiilor critice vizează protejarea stabilității financiare și a economiei reale. Prin urmare, este necesar să se asigure că furnizarea funcțiilor critice nu este întreruptă. În special, este necesar să se clarifice faptul că, în funcție de circumstanțele specifice, comitetul poate concluziona că anumite funcții ale unei entități sunt considerate critice chiar dacă întreruperea lor ar perturba numai la nivel regional stabilitatea financiară sau serviciile care sunt esențiale pentru economia reală. În ceea ce privește atragerea de depozite, comitetul trebuie să acorde atenția cuvenită riscului de pierdere a încrederii deponenților care dețin depozite ce nu intră sub incidența Directivei 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹². Fondurile publice ar trebui să fie protejate prin reducerea la minimum a dependenței de sprijinul financiar public extraordinar, în special atunci când acesta provine de la bugetul unui stat membru. De asemenea, trebuie să beneficieze de protecție deponenții care intră sub incidența Directivei 2014/49/UE, investitorii care intră sub incidența Directivei 97/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹³, fondurile și activele clienților.

¹² Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor (JO L 173, 12.6.2014, p. 149, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/49/oj>).

¹³ Directiva 97/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 martie 1997 privind sistemele de compensare pentru investitori (JO L 84, 26.3.1997, p. 22, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1997/9/oj>).

- (18) În etapa de planificare a rezoluției, atunci când se decide dacă o entitate ar trebui să fie supusă rezoluției, faptul că o entitate face obiectul unor obligații simplificate ar trebui, în general, să fie utilizat de comitet ca indicator al faptului că rezoluția acesteia în caz de intrare în dificultate nu ar fi de interes public. În schimb, faptul că entitatea nu face obiectul unor obligații simplificate ar putea indica faptul că rezoluția acesteia în caz de intrare în dificultate ar fi de interes public.
- (19) Lichidarea unei entități prin procedura obișnuită de insolvență ar putea, în unele cazuri, să pună în pericol stabilitatea financiară și să întrerupă furnizarea funcțiilor critice. Acest lucru ar putea fi valabil, de exemplu, în cazul în care insolvența ar genera probabil pierderi pentru o parte semnificativă a depozitelor sau dificultăți semnificative în ceea ce privește continuitatea accesului la depozite și în cazul în care comitetul consideră că pierderile sau dificultățile respective ar putea avea un impact semnificativ asupra asigurării funcțiilor critice, asupra stabilității financiare prin contagiune sau asupra economiei reale. În astfel de cazuri, este foarte probabil să fie de interes public ca entitatea să fie supusă rezoluției, mai degrabă decât să fie lichidată prin procedura obișnuită de insolvență. Evaluarea măsurii în care rezoluția unei entități este de interes public ar trebui să reflecte, de asemenea, în măsura posibilului, diferența dintre, pe de o parte, finanțarea acordată prin intermediul plaselor de siguranță finanțate de sectorul bancar, și anume mecanismele de finanțare a rezoluției sau SGD-urile, și, pe de altă parte, finanțarea acordată de statele membre din banii contribuabililor. O astfel de finanțare acordată de statele membre prezintă un risc mai mare de hazard moral și un stimulent mai scăzut pentru disciplina pe piață. Prin urmare, atunci când evaluează obiectivul de a reduce la minimum dependența de sprijinul financiar public extraordinar, comitetul ar trebui să prefere finanțarea prin intermediul Fondului unic de rezoluție (denumit în continuare „fondul”) sau al SGD în detrimentul finanțării prin intermediul unui quantum egal de resurse din bugetul statelor membre.

- (20) Atunci când efectuează evaluarea interesului public, comitetul ar trebui să evalueze dacă vreunul dintre obiectivele rezoluției ar fi periclitat în cazul în care entitatea în curs de a intra în dificultate ar fi lichidată prin procedura obișnuită de insolvență. Dacă niciunul dintre obiectivele rezoluției nu este periclitat în cazul în care entitatea ar fi lichidată prin procedura obișnuită de insolvență, măsura de rezoluție nu ar trebui să fie considerată ca fiind necesară pentru realizarea interesului public. Dacă cel puțin un obiectiv al rezoluției este evaluat de comitet ca fiind periclitat în cazul lichidării prin procedura obișnuită de insolvență, rezultatul evaluării interesului public ar trebui să fie negativ numai în cazul în care lichidarea prin procedura obișnuită de insolvență a entității care este în curs de a intra în dificultate ar îndeplini obiectivele rezoluției nu doar în aceeași măsură ca rezoluția, ci într-un mod mai eficace.
- (21) Având în vedere experiența dobândită prin punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 și a Directivelor 2014/49/UE și 2014/59/UE, este necesar să fie precizate mai detaliat condițiile în care pot fi aprobate, în mod excepțional, măsuri preventive care se califică drept sprijin financiar public extraordinar. Ar trebui să se asigure că măsurile preventive sunt luate suficient de devreme. În plus, măsurile de salvare a activelor depreciate, inclusiv vehiculele de gestionare a activelor sau schemele de garantare a activelor, se pot dovedi eficace și eficiente în abordarea cauzelor posibilelor dificultăți financiare cu care se confruntă entitățile și în prevenirea intrării lor în dificultate și, prin urmare, ar putea constitui măsuri preventive relevante. Prin urmare, ar trebui să se precizeze că măsurile preventive pot lua forma unor măsuri privind activele depreciate.

(22) Pentru a menține disciplina pe piață, a proteja fondurile publice și a evita denaturarea concurenței, măsurile preventive ar trebui să constituie în continuare excepția și să fie aplicate numai pentru a aborda situațiile de perturbare gravă a pieței și pentru a menține stabilitatea financiară, în special în cazul unei crize sistemice. În plus, nu ar trebui să se recurgă la măsuri preventive pentru a aborda pierderile suferite sau susceptibile de a fi suferite. Instrumentul cel mai fiabil pentru cuantificarea pierderilor suferite sau susceptibile de a fi suferite este o evaluare a calității activelor efectuată de BCE, de Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană – ABE) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁴ sau de autoritățile naționale competente. BCE și autoritățile naționale competente ar trebui să utilizeze această evaluare sau, după caz, inspecții la fața locului, pentru a cuantifica pierderile suferite sau susceptibile de a fi suferite, în cazul în care o astfel de evaluare sau astfel de inspecții pot fi efectuate într-un interval de timp rezonabil. În cazul în care acest lucru nu este posibil, BCE și autoritățile naționale competente ar trebui să cuantifice pierderile suferite sau susceptibile de a fi suferite în modul cel mai fiabil cu putință în circumstanțele predominante, dacă este cazul pe baza bilanțului entității, cu condiția ca acesta să respecte normele și standardele contabile aplicabile, fapt confirmat un auditor extern independent.

¹⁴ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

Aprecierea conform căreia o entitate este solvabilă, în scopul măsurilor de sprijin sub forma recapitalizării preventive și a garanțiilor de stat pentru pasivele nou-emise, ar trebui să se întemeieze pe o evaluare prospectivă a măsurii în care entitatea poate respecta cerințele de fonduri proprii prevăzute în Regulamentele (UE) nr. 575/2013 sau (UE) 2019/2033¹⁵ ale Parlamentului European și ale Consiliului și cerința de fonduri proprii suplimentare prevăzută în Directiva 2013/36/UE sau în Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului¹⁶.

¹⁵ Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 806/2014 (JO L 314, 5.12.2019, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2033/oj>).

¹⁶ Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind supravegherea prudențială a firmelor de investiții și de modificare a Directivelor 2002/87/CE, 2009/65/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE și 2014/65/UE (OJ L 314, 5.12.2019, p. 64, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2034/oj>).

- (23) Recapitalizarea preventivă are scopul de a sprijini entitățile viabile identificate ca fiind susceptibile să se confrunte cu dificultăți temporare în viitorul apropiat și de a preveni o deteriorare și mai gravă a situației acestora. Pentru a se evita acordarea de subvenții publice întreprinderilor care sunt deja neprofitabile, măsurile preventive sub forma achiziționării de instrumente de fonduri proprii sau de alte instrumente de capital sau realizate prin măsuri privind activele depreciate ar trebui să fie acordate într-un quantum care să nu depășească quantumul necesar pentru a acoperi deficitele de capital identificate în scenariul nefavorabil al unei simulări de criză sau al unui exercițiu echivalent. Pentru a se asigura că finanțarea publică este în cele din urmă întreruptă, respectivele măsuri preventive ar trebui, de asemenea, să fie limitate în timp și să conțină un calendar clar pentru încetarea lor („strategie de încetare a măsurii de sprijin”). Instrumentele perpetue, inclusiv fondurile proprii de nivel 1 de bază, ar trebui să fie utilizate numai în circumstanțe excepționale și să facă obiectul anumitor limite cantitative, deoarece, prin natura lor, nu sunt corespunzătoare pentru respectarea condiției de a avea un caracter temporar. BCE sau autoritatea națională competentă relevantă ar trebui să solicite un plan de remediere unic din partea entităților care nu respectă termenii strategiei de încetare a măsurii de sprijin. Pentru a asigura ieșirea de pe piață a entităților care se dovedesc a nu fi viabile, o autoritate relevantă ar trebui să stabilească dacă entitatea este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate în cazul în care BCE sau autoritatea competentă relevantă nu este satisfăcută de planul de remediere sau în cazul în care entitatea nu respectă planul de remediere.

- (24) Măsurile preventive ar trebui să se limiteze la cuantumul de care entitatea ar avea nevoie pentru a-și menține solvabilitatea în cazul unui scenariu nefavorabil al unei simulări de criză sau al unui exercițiu echivalent. În cazul măsurilor preventive sub formă de măsuri privind activele depreciate, entitatea beneficiară ar trebui să poată utiliza cuantumul acordat pentru a acoperi pierderile aferente activelor transferate sau în combinație cu o achiziție de instrumente de capital, cu condiția ca valoarea totală a deficitului identificat să nu fie depășită. De asemenea, este necesar să se asigure că măsurile preventive sub formă de măsuri privind activele depreciate respectă normele și bunele practici existente privind ajutoarele de stat, că restabilesc viabilitatea pe termen lung a entității, că ajutoarele de stat sunt limitate la minimumul necesar și că se evită denaturarea concurenței. Din aceste motive, în cazul măsurilor preventive sub formă de măsuri privind activele depreciate, autoritățile în cauză ar trebui să țină seama de orientările specifice, inclusiv de modelul Comisiei privind modul în care pot fi înființate societățile naționale de administrare a activelor și de Comunicarea Comisiei din 16 decembrie 2020 privind abordarea problemei creditelor neperformante în urma pandemiei de COVID-19. Măsurile preventive sub formă de măsuri privind activele depreciate ar trebui să fie întotdeauna supuse condiției imperative de a avea un caracter temporar. Se estimează că garanțiile publice acordate pentru o anumită perioadă în legătură cu activele depreciate ale entității în cauză vor asigura o mai bună respectare a condiției respective decât transferurile de astfel de active către o entitate care beneficiază de sprijin public.

- (25) Este important să se asigure măsuri de rezoluție rapide și în timp util din partea comitetului atunci când aceste măsuri implică acordarea unui ajutor de stat sau a unui ajutor din partea fondului. Prin urmare, este necesar să se permită comitetului să adopte schema de rezoluție în cauză înainte ca Comisia să evalueze dacă un astfel de ajutor este compatibil cu piața internă. Cu toate acestea, pentru a asigura buna funcționare a pieței interne într-un astfel de scenariu, schemele de rezoluție care implică acordarea de ajutoare de stat sau de ajutoare din partea fondului ar trebui, în fine, să facă în continuare obiectul aprobării de către Comisie a acestor ajutoare. Pentru a permite Comisiei să evalueze cât mai curând posibil dacă ajutorul din partea fondului este compatibil cu piața internă și pentru a asigura buna circulație a informațiilor, comitetul și Comisia ar trebui să partajeze prompt toate informațiile necesare cu privire la eventuala utilizare a ajutorului din partea fondului. Ar trebui să fie stabilite norme specifice cu privire la tipul de informații pe care comitetul ar trebui să le comunice Comisiei și la momentul când ar trebui să procedeze astfel pentru a contribui la evaluarea de către Comisie a compatibilității ajutorului din partea fondului.
- (26) Procedura care reglementează declanșarea procedurii de rezoluție și procedura care reglementează decizia de aplicare a competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie sunt similare. Prin urmare, sarcinile comitetului ar trebui să fie aliniată, după caz, fie cu cele ale BCE, fie cu cele ale autorității naționale competente, atunci când, pe de o parte, acestea evaluează dacă sunt îndeplinite condițiile de aplicare a competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie și, pe de altă parte, atunci când evaluează condițiile de adoptare a unei scheme de rezoluție.

- (27) Este posibil ca în vreme ce o măsură de rezoluție să trebuiască să fie aplicată unei entități de rezoluție care face parte dintr-un grup de rezoluție, competențele de reducere a valorii contabile și de conversie să trebuiască să fie aplicate unei alte entități din același grup. Interdependențele dintre aceste entități, inclusiv existența unor cerințe de capital consolidat care trebuie restabilite și necesitatea de a activa mecanisme vizând circulația pierderilor în amonte și a capitalului în aval, pot îngreuna evaluarea necesităților de absorbție a pierderilor și de recapitalizare pentru fiecare entitate în parte și, astfel, stabilirea cuantumurilor necesare care trebuie reduse și convertite pentru fiecare entitate. Prin urmare, ar trebui să fie precizată o procedură în contextul căreia comitetul să țină seama de astfel de interdependențe în aplicarea competenței de reducere a valorii contabile și de conversie a instrumentelor de capital și a datoriilor eligibile în situațiile respective. În acest scop, în cazul în care o entitate îndeplinește condițiile pentru aplicarea competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie și o altă entitate din cadrul aceluiași grup îndeplinește în același timp condițiile pentru declanșarea procedurii de rezoluție, comitetul ar trebui să adopte o schemă de rezoluție unică care să acopere ambele entități.
- (28) Pentru a spori securitatea juridică și având în vedere eventuala relevanță a datoriilor generate de evenimente incerte viitoare, inclusiv rezultatul litigiilor pendinte la momentul rezoluției, este necesar să se stabilească tratamentul de care ar trebui să beneficieze datoriile respective în scopul aplicării instrumentului de recapitalizare internă. Comitetul ar trebui să facă o distincție între datoriile bazate pe obligații actuale rezultate din evenimente anterioare care vor avea ca rezultat o pierdere a cărei exigibilitate sau valoare este incertă și datoriile care ar putea apărea în viitor, dar care nu ar avea ca rezultat o pierdere sau care ar putea apărea în viitor numai în cazul în care se produce un eveniment incert.

(29) Ar trebui să se specifice totodată că datoriile cu exigibilitate sau valoare incertă, atunci când sunt bazate pe obligații actuale generate de evenimente anterioare care vor avea ca rezultat o pierdere, trebuie să fie tratate în același fel ca alte datorii. Astfel de datorii ar trebui să poată face obiectul recapitalizării interne, cu excepția cazului în care îndeplinesc unul dintre criteriile specifice pentru a fi excluse din domeniul de aplicare al instrumentului de recapitalizare internă. Având în vedere relevanța potențială a datoriilor respective în cadrul procedurii de rezoluție și pentru a asigura certitudine în demersul de aplicare a instrumentului de recapitalizare internă, ar trebui să se precizeze că ele fac parte din datoriile care pot face obiectul recapitalizării interne și că, prin urmare, instrumentul de recapitalizare internă se poate aplica în cazul lor. Pentru a se asigura aplicarea eficace a instrumentului de recapitalizare internă în cazul datoriilor cu exigibilitate sau valoare incertă, comitetul ar trebui să aibă competența de a reduce, inclusiv de a reduce la zero, principalul datorat pentru astfel de datorii și de a le converti în acțiuni sau în alte instrumente de proprietate. Cu toate acestea, reducerea sau conversia poate produce efecte numai dacă și numai atunci când sunt stabilite în mod concludent exigibilitatea și valoarea datoriei cu exigibilitate sau valoare incertă.

- (30) Este necesar să se asigure că o datorie care ar putea fi generată în viitor de un eveniment incert sau o datorie cu exigibilitate sau valoare incertă care se bazează pe o obligație actuală la momentul rezoluției nu afectează eficacitatea strategiei de rezoluție și, în special, a instrumentului de recapitalizare internă. Pentru a realiza acest obiectiv, evaluatorul ar trebui, în cadrul evaluării efectuate în scopul rezoluției, să estimeze astfel de datorii și să cuantifice cât mai bine posibil eventuala valoare a acestora. Pentru a se asigura că, după procesul de rezoluție, entitatea poate menține o încredere suficientă a pieței pentru o perioadă de timp adecvată, evaluatorul ar trebui să țină seama de valoarea eventuală atunci când stabilește quantumul cu care trebuie să fie reduse sau convertite datoriile care pot face obiectul recapitalizării interne pentru a restabili ratele fondurilor proprii ale instituției aflate în rezoluție. În special, comitetul ar trebui să își exercite competențele de conversie în cazul datoriilor care pot face obiectul recapitalizării interne în măsura în care acest lucru este necesar pentru a se asigura că recapitalizarea instituției aflate în rezoluție este suficientă pentru a acoperi eventualele pierderi care ar putea fi cauzate de o datorie care ar putea apărea în viitor ca urmare a unui eveniment incert sau care se bazează pe o obligație actuală, dar este incertă din punctul de vedere al exigibilității sau al valorii. Atunci când evaluează quantumul care urmează să fie redus sau convertit, comitetul ar trebui să analizeze cu atenție impactul pierderii eventuale asupra instituției aflate în rezoluție, pe baza unei serii de factori, inclusiv probabilitatea ca evenimentul să se producă, intervalul de timp în care se poate produce și quantumul datoriei.

- (31) În anumite circumstanțe, după ce fondul a acordat o contribuție de până la maximum 5 % din totalul datoriilor, incluzând fondurile proprii ale entității, comitetul poate utiliza surse suplimentare de finanțare pentru a-și sprijini în continuare măsurile de rezoluție. Ar trebui să se precizeze mai clar circumstanțele în care fondul ar putea oferi sprijin suplimentar atunci când toate datoriile care pot face obiectul recapitalizării interne și care nu sunt depozite eligibile, cu un rang de prioritate inferior celui al depozitelor neacoperite ale persoanelor fizice, ale microîntreprinderilor și ale întreprinderilor mici și mijlocii și care nu sunt excluse în mod discreționar de la recapitalizarea internă, au fost reduse sau convertite integral.

(32) Succesul rezoluției depinde de accesul în timp util al comitetului la informațiile relevante provenite de la entitățile care intră în sfera de responsabilitate a comitetului și de la instituțiile și autoritățile publice. În acest context, comitetul ar trebui să poată avea acces la informațiile de natură statistică pe care BCE le-a colectat în cadrul funcției sale de bancă centrală, pe lângă informațiile de care dispune BCE în calitate de supraveghetor în cadrul Regulamentului (UE) nr. 1024/2013. În temeiul Regulamentului (CE) nr. 2533/98 al Consiliului¹⁷, comitetul ar trebui să asigure protecția fizică și logică a informațiilor statistice confidențiale și ar trebui să solicite autorizarea BCE pentru transmiterea ulterioară a acestora, care ar putea fi necesară pentru executarea sarcinilor comitetului. Întrucât comunicarea informațiilor referitoare la numărul agregat de clienți pentru care o entitate este singurul sau principalul partener bancar, deținute de mecanismele centralizate automatizate instituite în temeiul Directivei (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului¹⁸, poate fi necesară și proporțională pentru a efectua evaluarea interesului public, comitetul ar trebui să poată primi informațiile respective de la caz la caz.

¹⁷ Regulamentul (CE) nr. 2533/98 al Consiliului din 23 noiembrie 1998 privind colectarea informațiilor statistice de către Banca Centrală Europeană (JO L 318, 27.11.1998, p. 8, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1998/2533/oj>).

¹⁸ Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).

De asemenea, ar trebui să se precizeze momentul în care comitetul are acces indirect la informații. În plus, în cazul în care informațiile de care are nevoie comitetul pentru a-și îndeplini sarcinile se află la dispoziția unei instituții sau autorități publice care are obligația de a coopera cu comitetul, instituția sau autoritatea respectivă ar trebui să comunice informațiile respective comitetului, la cererea acestuia. Cu toate acestea, în cazul în care, la momentul respectiv, informațiile nu sunt disponibile, indiferent de motiv, comitetul ar trebui să poată obține informațiile respective de la persoana fizică sau juridică ce deține informațiile respective prin intermediul autorităților naționale de rezoluție sau direct, după ce a informat respectivele autorități naționale de rezoluție. De asemenea, comitetul ar trebui să poată preciza procedura și forma în care ar trebui să primească informații de la entități pentru a se asigura că aceste informații sunt cele mai adecvate nevoilor sale, inclusiv prin intermediul camerelor de date virtuale. În plus, pentru a asigura o cooperare cât mai extinsă cu toate instituțiile sau autoritățile publice care ar putea deține date relevante pentru comitet și necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care i-au fost conferite, precum și pentru a evita duplicarea cererilor, printre instituțiile sau autoritățile publice cu care comitetul ar trebui să poată coopera, verifica disponibilitatea informațiilor și face schimb de informații ar trebui să fie membrii Sistemului European al Băncilor Centrale, SGD relevante, Comitetul european pentru risc sistemic, autoritățile europene de supraveghere și Mecanismul european de stabilitate. În fine, pentru a asigura o intervenție în timp util a acordurilor financiare contractate pentru fond în caz de necesitate, comitetul ar trebui să informeze Comisia și BCE de îndată ce consideră că ar putea fi necesară activarea acestor acorduri financiare și să transmită Comisiei și BCE toate informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în ceea ce privește aceste acorduri financiare.

- (33) Articolul 86 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE prevede că procedura obișnuită de insolvență în ceea ce privește entitățile care intră în domeniul de aplicare al directivei respective nu trebuie să fie declanșată decât la inițiativa autorității de rezoluție și că decizia de aplicare a procedurii obișnuite de insolvență în cazul unei entități nu trebuie să fie luată decât cu consimțământul autorității de rezoluție. Această dispoziție nu se reflectă în Regulamentul (UE) nr. 806/2014. În conformitate cu repartizarea sarcinilor prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 806/2014, autoritățile naționale de rezoluție ar trebui să consulte comitetul înainte de a acționa în conformitate cu articolul 86 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE în ceea ce privește entitățile care se află sub responsabilitatea directă a comitetului.
- (34) Criteriile de selecție pentru funcția de vicepreședinte al comitetului sunt aceleași cu cele pentru selecția președintelui și a celorlalți membri cu normă întreagă ai comitetului. Prin urmare, vicepreședintelui comitetului ar trebui să i se acorde drepturi de vot identice celor de care beneficiază președintele și membrii cu normă întreagă ai comitetului.
- (35) Pentru a permite comitetului reunit în sesiune plenară să efectueze o evaluare preliminară a proiectului de buget preliminar înainte ca președintele să prezinte proiectul final, perioada în care președintele poate prezenta o propunere inițială de buget anual al comitetului ar trebui să fie prelungită.
- (36) Pentru a consolida și mai mult cooperarea din cadrul MUR între comitet și autoritățile naționale de rezoluție, comitetul reunit în sesiune executivă ar trebui să consulte comitetul reunit în sesiune plenară în ceea ce privește orientările, instrucțiunile generale și orice alte instrumente de aplicabilitate generală din cadrul MUR care stabilesc modul în care comitetul preconizează punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014.

- (37) Procedura pentru desfășurarea consultărilor privind orientările, instrucțiunile generale și orice alte instrumente cu aplicabilitate generală din cadrul MUR ar trebui înțeleasă având în vedere procedurile existente pentru desfășurarea consultărilor în conformitate cu cadrul menționat la articolul 31 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014. În cazul în care cadrul respectiv prevede deja dispoziții specifice privind orientările și instrucțiunile generale, procedurile existente respective ar trebui să se aplice în plus față de noua procedură de consultare, după caz.
- (38) După perioada inițială de constituire a fondului prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 806/2014, mijloacele sale financiare disponibile ar putea înregistra scăderi ușoare sub nivelul-țintă, în special ca urmare a creșterii depozitelor acoperite. Astfel, cuantumul contribuțiilor *ex ante* care ar putea fi solicitate în aceste împrejurări va fi probabil redus. Prin urmare, este posibil ca, în anumiți ani, cuantumul acestor contribuții *ex ante* să nu mai fie proporțional cu costul colectării contribuțiilor respective. Prin urmare, comitetul ar trebui să poată amâna colectarea contribuțiilor *ex ante* cu până la trei ani, până când cuantumul care urmează să fie colectat ajunge la un nivel proporțional cu costul procesului de colectare, cu condiția ca o astfel de amânare să nu afecteze în mod semnificativ capacitatea comitetului de a utiliza fondul.

(39) Angajamentele de plată irevocabile reprezintă una dintre componentele mijloacelor financiare de care dispune fondul. Prin urmare, este necesar să fie precizate circumstanțele în care pot fi solicitate angajamentele de plată respective. În cazul în care o entitate încetează de a mai avea obligația de a plăti contribuții la fond în urma unei decizii de a renunța la autorizația sa, angajamentul de plată irevocabil ar trebui să fie anulat. Pentru garantarea faptului că anularea angajamentului de plată irevocabil nu generează o situație în care mijloacele financiare disponibile în cadrul fondului se situează sub un nivel considerat adecvat de către comitet, comitetul ar trebui să aibă competența de a stabili o contribuție pe care entitatea relevantă ar trebui să fie obligată să o plătească. În decizia sa, comitetul ar trebui să țină seama în mod corespunzător de necesitatea de a menține condiții de concurență echitabile între toate entitățile participante, inclusiv entitatea care încetează să se încadreze în domeniul de aplicare al articolului 2 din Regulamentul (UE) nr. 806/2014. Comitetul are obligația să comunice motive detaliate pentru decizia sa și ar trebui să prezinte decizia respectivă, inclusiv motivarea ei, în raportul său anual. În plus, pentru a oferi mai multă transparență și certitudine în ceea ce privește ponderea angajamentelor de plată irevocabile în cuantumul total al contribuțiilor *ex ante* care urmează să fie colectate, comitetul ar trebui să stabilească această pondere anual, sub rezerva limitelor aplicabile. BCE sau autoritatea națională competentă relevantă ar trebui să urmărească să asigure atenuarea eventualelor efecte prociclice ale angajamentelor de plată irevocabile, în funcție de tratamentul lor contabil.

- (40) Cuantumul anual maxim al contribuțiilor *ex post* extraordinare la fond care pot fi reclamate este în prezent limitat la triplul cuantumului contribuțiilor *ex ante*. După perioada inițială de constituire prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 806/2014, aceste contribuții *ex ante* vor depinde, în alte circumstanțe decât utilizarea fondului, numai de variațiile nivelului depozitelor acoperite și, prin urmare, este probabil ca acestea să devină modice. Stabilirea cuantumului maxim al contribuțiilor *ex post* extraordinare pe baza contribuțiilor *ex ante* ar putea avea ca efect, prin urmare, limitarea drastică a posibilității ca fondul să colecteze contribuții *ex post*, reducând astfel capacitatea sa de acțiune. Pentru a se evita un astfel de rezultat, ar trebui să fie prevăzută o limită diferită, iar cuantumul maxim al contribuțiilor *ex post* extraordinare care pot fi solicitate ar trebui să fie stabilit la de trei ori o optime din nivelul-țintă al fondului.
- (41) De asemenea, ar trebui să fie menținută o legătură adecvată între remunerație și performanță în caz de rezoluție, în special în cazul în care este probabil ca pierderile să fie transferate fondului. În astfel de cazuri, orice remunerație variabilă a membrilor organului de conducere și ai conducerii superioare a instituției aflate în rezoluție care nu a fost plătită sau nu a devenit legitimă ar trebui să fie anulată. Cu excepția cazului în care un membru al organului de conducere sau al conducerii superioare dovedește că nu a participat sau nu a fost responsabil de comportamentul care a condus sau a contribuit la intrarea în dificultate a instituției aflate în rezoluție, remunerația variabilă care a devenit legitimă sau care a fost plătită în cele 24 luni anterioare deciziei de a lua măsuri de rezoluție ar trebui să fie returnată sau rambursată.

(42) Fondul poate fi utilizat pentru a sprijini aplicarea instrumentului de vânzare a activității sau a instrumentului instituției-punte, în virtutea cărora un set de active, drepturi și pasive ale instituției aflate în rezoluție sunt transferate unui destinatar. În acest caz, comitetul ar putea avea o creanță față de entitatea reziduală în cadrul lichidării ulterioare a acesteia prin procedura obișnuită de insolvență. Acest lucru poate surveni în cazul în care fondul este utilizat în legătură cu pierderile pe care le-ar fi suportat în mod normal creditorii, inclusiv sub forma unor garanții pentru active și pasive sau a acoperirii diferenței dintre activele și pasivele transferate. Pentru a se asigura că acționarii și creditorii rămași în entitatea reziduală absorb efectiv pierderile instituției aflate în rezoluție și pentru a îmbunătăți posibilitatea de rambursare în caz de insolvență către comitet, creanțele comitetului față de entitatea reziduală și creanțele care decurg din cheltuielile rezonabile suportate în mod corespunzător de comitet ar trebui să beneficieze de același rang de prioritate în caz de insolvență ca și cel al creanțelor mecanismelor naționale de finanțare a rezoluției din fiecare stat membru participant, care ar trebui să fie superior rangului de prioritate al deponenților și al SGD. Întrucât compensațiile plătite din fond acționarilor și creditorilor ca urmare a încălcării principiului potrivit căruia niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat au scopul de a-i compensa pe aceștia pentru rezultatele măsurilor de rezoluție, compensațiile respective nu ar trebui să dea naștere unor creanțe ale comitetului.

- (43) Pentru a asigura suficientă flexibilitate și pentru a facilita intervenția SGD în sprijinul utilizării instrumentelor de rezoluție, atunci când acestea conduc la ieșirea de pe piață a instituției aflate în rezoluție, ar trebui să fie precizate anumite aspecte ale utilizării SGD în procedura de rezoluție. În special, este necesar să se precizeze că fondurile SGD pot fi utilizate pentru a sprijini operațiunile de transfer care includ depozite, inclusiv depozitele eligibile care depășesc nivelul de acoperire oferit de SGD în cauză, precum și depozitele neeligibile incluse în preferința generală acordată deponenților, în anumite cazuri și în condiții clare. Contribuția SGD ar trebui să vizeze acoperirea deficitului valorii activelor transferate către un cumpărător sau o instituție-punte în raport cu valoarea depozitelor transferate. În cazul în care cumpărătorul are nevoie de o contribuție în cadrul tranzacției pentru a asigura neutralitatea capitalului său și pentru a menține conformitatea cu cerințele de capital ale cumpărătorului, SGD ar trebui, de asemenea, să contribuie în acest sens. Sprijinul acordat de SGD pentru măsurile de rezoluție ar trebui să ia forma numerarului sau alte forme, cum ar fi garanțiile sau acordurile de partajare a pierderilor, care pot reduce la minimum impactul sprijinului asupra mijloacelor financiare disponibile ale respectivei SGD, permițând, în același timp, contribuția SGD pentru îndeplinirea scopurilor sale.

(44) Contribuția SGD în cadrul procedurii de rezoluție ar trebui să facă obiectul anumitor limite. În primul rând, cuantumul total al contribuțiilor SGD în orice caz de rezoluție nu ar trebui să depășească cuantumul depozitelor acoperite în instituția de credit în cauză. În al doilea rând, ar trebui să se asigure faptul că orice intervenție a SGD într-o măsură de rezoluție care se bazează în principal pe instrumentul de recapitalizare internă în scopul recapitalizării instituției aflate în rezoluție și al continuării activităților acesteia nu depășește pierderea pe care SGD ar suporta-o în caz de insolvență dacă ar rambursa deponenții acoperiți și s-ar subroga în creanțele acestora asupra activelor instituției. În al treilea rând, în cazul în care SGD este utilizată pentru a sprijini o măsură de rezoluție care constă în principal în transferul activității către un cumpărător sau o instituție-punte, cuantumul contribuției SGD nu ar trebui să depășească 62,5 % din nivelul-țintă al acesteia, cu excepția cazului în care autoritatea desemnată în temeiul Directivei 2014/49/UE alege să nu aplice limita respectivă pentru a evita efectele negative asupra stabilității financiare sau pentru a menține accesul deponenților la depozitele lor. În al patrulea rând, cuantumul contribuției SGD nu ar trebui să depășească diferența dintre, pe de o parte, activele transferate și, pe de altă parte, depozitele transferate și datoriile transferate care au un rang de prioritate în cadrul procedurii de insolvență identic sau superior celui al depozitelor respective. Acest lucru ar garanta că se recurge la contribuția SGD numai în scopul de a evita impunerea de pierderi deponenților, dacă este cazul, și nu pentru a îi proteja pe creditorii cu rang inferior depozitelor în cadrul procedurii de insolvență. Cu toate acestea, dacă este cazul, contribuția ar putea include, de asemenea, un cuantum necesar pentru a asigura neutralitatea capitalului entității destinate.

(45) Ar trebui să se precizeze că SGD ar trebui să poată contribui în contextul unei rezoluții la un transfer de datorii, altele decât depozitele acoperite, numai dacă comitetul concluzionează, de la caz la caz, că depozitele incluse în preferința generală acordată deponenților, altele decât depozitele acoperite, nu pot face obiectul recapitalizării interne și nici nu pot fi lăsate în instituția reziduală aflată în rezoluție care va fi lichidată și dacă condițiile de utilizare a fondului nu sunt îndeplinite prin contribuții din partea acționarilor și a creditorilor. În special, comitetului ar trebui să i se permită să evite alocarea pierderilor către depozitele respective în cazul în care excluderea este strict necesară și proporțională pentru a menține continuitatea funcțiilor critice și a liniilor de activitate esențiale sau, dacă este necesar, pentru a evita contagiunea și instabilitatea financiară pe scară largă, care ar putea cauza o perturbare gravă a economiei Uniunii sau a unui stat membru. Aceleași motive ar trebui să se aplice includerii în transferul către un cumpărător sau către o instituție-punte a altor datorii care pot face obiectul recapitalizării interne cu un rang de prioritate inferior celui al depozitelor acoperite. În acest caz, transferul respectivelor datorii care pot face obiectul recapitalizării interne nu ar trebui să fie sprijinit de contribuția SGD. În cazul în care este necesar un sprijin financiar extern pentru transferul respectivelor datorii care pot face obiectul recapitalizării interne, sprijinul respectiv ar trebui să fie acordat de fond.

(46) Având în vedere posibilitatea de a utiliza SGD în cadrul procedurii de rezoluție, este necesar să fie detaliate condițiile în care contribuția SGD poate fi luată în considerare pentru respectarea cerințelor de acces la fond. Această posibilitate ar trebui să fie disponibilă numai pentru instituțiile de credit cu o valoare totală a activelor mai mică sau egală cu 80 de miliarde EUR și în contextul unei măsuri de rezoluție care se bazează în principal pe aplicarea instrumentului de vânzare a activității sau a instrumentului instituției-punte. Pentru a se asigura că rezoluția continuă să fie finanțată în principal din resursele interne ale instituției de credit și pentru a reduce la minimum denaturările concurenței, ar trebui ca utilizarea contribuției SGD pentru a asigura accesul la fond să fie posibilă numai în cazul instituțiilor de credit pentru care, în cele 24 de luni care preced luarea măsurii de rezoluție, planul de rezoluție sau planul de rezoluție a grupului nu prevede lichidarea lor ordonată în caz de intrare în dificultate, având în vedere că MREL a fost stabilită de comitet pentru instituțiile de credit respective la un nivel care include cuantumuri atât pentru absorbția pierderilor, cât și pentru recapitalizare. MREL stabilită de comitet ar trebui să respecte nivelurile minime ale MREL pentru entitățile ale căror strategii de rezoluție preferate prevăd în principal utilizarea instrumentelor de transfer în cadrul rezoluției, chiar dacă planul de rezoluție respectiv sau planul de rezoluție a grupului respectiv prevăzuse măsuri diferite și, prin urmare, MREL a instituțiilor de credit respective nu a intrat sub incidența respectivelor niveluri minime. În plus, contribuția SGD ar trebui să fie precedată de contribuții din fonduri proprii și datorii eligibile în vederea absorbției pierderilor și a recapitalizării în cea mai mare măsură posibilă. În cele din urmă, instituția aflată în rezoluție trebuie să nu își fi încălcat MREL, inclusiv țintele intermediare obligatorii, într-o anumită perioadă anterioară măsurii de rezoluție, fără a se lua în considerare încălcările tehnice pe termen scurt ale MREL.

- (47) În cazul în care contribuția acționarilor și a creditorilor instituției aflate în rezoluție prin reduceri, reducerea valorii contabile sau conversia datoriilor lor ori prin pierderile pe care se preconizează că le vor suporta la lichidarea entității reziduale, adăugată la contribuția SGD, se ridică la cel puțin 8 % din totalul datoriilor instituției, inclusiv fondurile proprii, comitetul ar trebui să poată utiliza fondul pentru a acorda finanțare suplimentară, dacă acest lucru este necesar pentru a asigura o rezoluție eficace, în conformitate cu obiectivele rezoluției. În astfel de cazuri, contribuția SGD ar trebui să fie limitată la cuantumul care este necesar pentru a permite accesul la fond. În plus, în cazul instituțiilor de credit cu o valoare totală a activelor, pe bază individuală, cuprinsă între 30 de miliarde EUR și 80 de miliarde EUR, contribuția SGD nu ar trebui să depășească 2,5 % din totalul datoriilor, incluzând fondurile proprii ale instituției de credit pe bază individuală.
- (48) În circumstanțe extraordinare, contribuția fondului de 5 % din datoriile totale, incluzând fondurile proprii, ar putea să nu fie suficientă pentru a acoperi nevoile de finanțare ale unei anumite măsuri de rezoluție. În astfel de cazuri și în cazul în care contribuția respectivă a fost posibilă prin intervenția SGD, SGD ar trebui să aducă o contribuție suplimentară, în anumite condiții, egală cu cuantumul pierderilor pe care le-ar fi suferit depozitele acoperite dacă nu ar fi fost protejate. Costul acestei contribuții suplimentare nu ar trebui să depășească pierderile pe care SGD le-ar fi suportat în scenariul ipotetic al unei lichidări prin procedura obișnuită de insolvență și al rambursării depozitelor acoperite. În plus, suma dintre contribuția inițială și contribuția suplimentară din partea SGD nu ar trebui să depășească cuantumul depozitelor acoperite în instituția de credit în cauză. Împreună cu contribuția suplimentară din partea SGD, comitetul ar trebui să poată solicita finanțare suplimentară din surse de finanțare alternative, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile pentru finanțarea respectivă.

- (49) Având în vedere caracterul mutualizat al fondului, este oportun să se stabilească o procedură specifică care să fie urmată după ce nivelul său net de utilizare cumulată, atunci când aceasta devine posibilă în urma unei contribuții prealabile din partea SGD, atinge anumite praguri. O astfel de procedură nu ar trebui să conducă la incapacitatea de a utiliza mijloacele fondului într-o măsură de rezoluție ulterioară. În cazul în care nivelul net de utilizare a fondului pe o perioadă de trei ani atinge un prag echivalent cu 10 % din nivelul-țintă al acestuia, sesiunea plenară trebuie să ofere orientări pentru utilizările viitoare ale fondului facilitate de contribuția SGD, până la finalizarea realimentării. Dacă nivelul net de utilizare a fondului pe o perioadă de trei ani atinge pragul de 20 % din nivelul-țintă al acestuia, comitetul trebuie să informeze Consiliul și Comisia. La momentul respectiv, Comisia ar trebui să reexamineze normele privind contribuțiile SGD în cadrul procedurii de rezoluție care permit utilizarea ulterioară a fondului, precum și să evalueze dacă mecanismele aplicabile pentru colectarea contribuțiilor în vederea realimentării fondului în cazurile respective sunt adecvate. În plus, termenul pentru reatingerea nivelului-țintă ar trebui să fie prelungit la 10 ani.
- (50) În cazul în care sunt utilizate fonduri ale SGD la aplicarea instrumentului de vânzare a activității sau a instrumentului instituției-punte, separat sau împreună cu contribuții din partea fondului, entitatea reziduală rămasă după transferul activelor, drepturilor și pasivelor ar trebui să fie lichidată în mod ordonat, în conformitate cu dreptul intern aplicabil, în temeiul articolului 22 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014. În plus, în cazul în care sunt utilizate fonduri SGD în sprijinul instrumentului instituției-punte, activitatea instituției-punte ar trebui să fie încheiată în conformitate cu articolul 41 alineatele (3), (5) și (6) din Directiva 2014/59/UE.

- (51) Transparența este esențială pentru asigurarea integrității pieței, a disciplinei pe piață și a protecției investitorilor. Pentru a se asigura că este în măsură să încurajeze eforturile de creștere a transparenței și să participe la acestea, comitetul ar trebui să fie autorizat să divulge informațiile care rezultă din propriile analize, evaluări și constatări, inclusiv din evaluările posibilităților de soluționare, atunci când această divulgare nu ar aduce atingere protecției interesului public în ceea ce privește politica financiară, monetară sau economică și atunci când un interes public superior justifică divulgarea.
- (52) Pentru a se asigura consecvența, modificările introduse în Regulamentul (UE) nr. 806/2014 prin prezentul regulament care sunt similare cu modificările introduse în Directiva 2014/59/UE prin Directiva (UE) 2026/... a Parlamentului European și a Consiliului¹⁹⁺ ar trebui să se aplice de la aceeași dată ca data de transpunere a Directivei (UE) 2026/...⁺⁺, și anume de la ... [24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare]. Cu toate acestea, nu există niciun motiv pentru a amâna aplicarea modificărilor la Regulamentul (UE) nr. 806/2014 introduse prin prezentul regulament care se referă exclusiv la funcționarea MUR. Prin urmare, modificările respective ar trebui să se aplice de la ... [o lună de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

¹⁹ Directiva (UE) 2026/... a Parlamentului European și a Consiliului din ... de modificare a Directivei 2014/59/UE în ceea ce privește măsurile de intervenție timpurie, condițiile pentru declanșarea procedurii de rezoluție și finanțarea măsurilor de rezoluție, precum și a Directivei 2014/24/UE în ceea ce privește serviciile de evaluare în cadrul procedurii de rezoluție (JO L, ..., ELI: ...).

⁺ JO: a se introduce în text numărul directivei din documentul ST 15445/25 [2023/0112(COD)] și a se completa nota de subsol aferentă.

⁺⁺ JO: a se introduce în text numărul directivei din documentul ST 15445/25 [2023/0112(COD)].

- (53) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume îmbunătățirea eficacității și a eficienței cadrului de redresare și rezoluție pentru entități, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre din cauza riscurilor pe care abordările naționale divergente le-ar putea implica pentru integritatea pieței interne, dar acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, prin modificarea normelor care sunt deja stabilite la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului respectiv.
- (54) Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 806/2014 ar trebui să fie modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 806/2014

Regulamentul (UE) nr. 806/2014 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) punctul 21 se înlocuiește cu următorul text:

„21. «filială» înseamnă o filială, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 16 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și, în scopul aplicării articolului 8, a articolului 10 alineatul (10), a articolelor 12-12k, a articolelor 21 și 53 din prezentul regulament în cazul grupurilor de rezoluție menționate la punctul 24b litera (b) de la prezentul alineat, include, după caz, instituțiile de credit sau instituțiile financiare care sunt afiliate în mod permanent unui organism central, organismul central însuși și filialele lor respective, luând în considerare modul în care aceste grupuri de rezoluție respectă articolul 12f alineatul (3) din prezentul regulament;”;

(b) punctul 24a se înlocuiește cu următorul text:

„24a. «entitate de rezoluție» înseamnă o persoană juridică stabilită într-un stat membru participant pe care, în conformitate cu articolul 8 din prezentul regulament, comitetul sau autoritatea națională de rezoluție a identificat-o ca fiind o entitate în privința căreia planul de rezoluție prevede măsuri de rezoluție;”;

(c) la punctul 24b, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) instituțiile de credit sau instituțiile financiare care sunt afiliate în mod permanent unui organism central și organismul central însuși, atunci când cel puțin una dintre aceste instituții de credit sau instituții financiare sau organismul central este o entitate de rezoluție, și filialele lor respective;”;

(d) se introduc următoarele puncte:

„24d. «G-SII din afara UE» înseamnă o G-SII din afara UE, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 134 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

24e. «entitate G-SII» înseamnă o entitate G-SII, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 136 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;”;

(e) punctul 49 se înlocuiește cu următorul text:

„49. «datorii care pot face obiectul recapitalizării interne» înseamnă datoriile, inclusiv datoriile cu exigibilitate sau valoare incertă, și instrumentele de capital care nu se califică drept instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar sau instrumente de fonduri proprii de nivel 2, aparținând unei entități menționate la articolul 2, și care nu sunt excluse din domeniul de aplicare al instrumentului de recapitalizare internă în temeiul articolului 27 alineatul (3);”;

(f) se introduce următorul punct:

„49aa. «datorii cu exigibilitate sau valoare incertă» înseamnă datorii bazate pe obligații actuale generate de evenimente anterioare care vor avea ca rezultat o pierdere și a căror exigibilitate sau valoare este incertă;”;

(g) punctul 49b se înlocuiește cu următorul text:

„49b. «instrumente eligibile subordonate» înseamnă instrumente care întrunesc toate condițiile menționate la articolul 72a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, altele decât cele menționate la articolul 72b alineatele (3), (4) și (5) din respectivul regulament, și, după caz, la articolul 12c alineatul (1a) din prezentul regulament;”;

(h) se introduce următorul punct:

„50a. «autoritate desemnată» înseamnă o autoritate desemnată în sensul definiției de la articolul 2 alineatul (1) punctul 18 din Directiva 2014/49/UE;”

2. La articolul 4, se introduce următorul alineat:

„(1a) Statele membre informează comitetul cât mai curând posibil atunci când solicită inițierea unei cooperări strânse cu BCE în temeiul articolului 7 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013.

În urma notificării efectuate în temeiul articolului 7 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 și înainte de stabilirea unei cooperări strânse, statele membre comunică toate informațiile cu privire la entitățile și grupurile stabilite pe teritoriul lor pe care comitetul le poate solicita pentru a se pregăti pentru atribuțiile care îi sunt conferite prin prezentul regulament și prin acord.”

3. La articolul 5 se introduce următorul alineat:

„(1a) Orice trimiteri la autoritățile desemnate în conformitate cu articolul 3 din Directiva 2014/59/UE menționate la articolul 7 alineatul (6) litera (e), articolul 10 alineatul (3), articolul 63 alineatul (3) litera (j), articolul 65 alineatul (2) litera (k) și articolul 70 alineatul (4) din Directiva (UE) 2025/1 a Parlamentului European și a Consiliului* se interpretează ca trimiteri la comitet în ceea ce privește entitățile și grupurile menționate la articolul 7 alineatul (2) din prezentul regulament și ca trimiteri la entitățile și grupurile menționate la articolul 7 alineatul (4) litera (b) și la articolul 7 alineatul (5) din prezentul regulament în cazul în care sunt îndeplinite condițiile de aplicare a dispozițiilor respective.

* Directiva (UE) 2025/1 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2024 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția întreprinderilor de asigurare și de reasigurare și de modificare a Directivelor 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2007/36/CE, 2014/59/UE și (UE) 2017/1132 și a Regulamentelor (UE) nr. 1094/2010, (UE) nr. 648/2012, (UE) nr. 806/2014 și (UE) 2017/1129 (JO L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).”

4. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (3), al patrulea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Atunci când îndeplinesc sarcinile menționate la prezentul alineat, autoritățile naționale de rezoluție aplică dispozițiile relevante ale prezentului regulament. Orice trimiteri la comitet de la articolul 5 alineatul (2), articolul 6 alineatul (5), articolul 8 alineatele (6) și (8), alineatul (10) al treilea paragraf și alineatele (11a), (12) și (13), articolul 10 alineatele (1)-(10), articolul 10a, articolele 11-14, articolul 15 alineatele (1), (2) și (3), articolul 16, articolul 18 alineatele (1), (1a), (2), (5) și (6), articolul 20, articolul 21 alineatele (1)-(7), alineatul (8) al doilea paragraf și alineatele (9) și (10), articolul 22 alineatele (1), (3), (5) și (6), articolele 23 și 24, articolul 25 alineatul (3), articolul 27 alineatele (1)-(15), alineatul (16) al doilea paragraf a doua teză, al treilea paragraf și al patrulea paragraf prima, a treia și a patra teză, articolul 30 alineatele (2b) și (2c), articolul 30a alineatele (1) și (2), articolul 32 și articolul 79 alineatele (1), (2), (7) și (8) se interpretează ca trimiteri la autoritățile naționale de rezoluție în ceea ce privește grupurile și entitățile menționate la primul paragraf de la prezentul alineat. În acest scop, autoritățile naționale de rezoluție își exercită competențele care le-au fost conferite în temeiul dreptului intern de transpunere a Directivei 2014/59/UE, în conformitate cu condițiile prevăzute de dreptul intern.”;

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) În pofida alineatului (3) de la prezentul articol, statele membre participante pot hotărî ca comitetul să exercite toate competențele și responsabilitățile relevante conferite acestuia de prezentul regulament cu privire la entități și grupuri stabilite pe teritoriul lor, altele decât cele menționate la alineatul (2) de la prezentul articol. În acest caz, nu se aplică alineatele (3) și (4) de la prezentul articol, articolul 9, articolul 12 alineatul (3) și articolul 31 alineatul (1). Statele membre care intenționează să recurgă la această opțiune notifică comitetul și Comisia în acest sens. Notificarea intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

După intrarea în vigoare a notificării menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, statele membre participante pot decide ca responsabilitatea pentru îndeplinirea atribuțiilor în ceea ce privește entitățile și grupurile stabilite pe teritoriul lor, altele decât cele menționate la alineatul (2), să fie redată autorităților naționale de rezoluție, caz în care primul paragraf de la prezentul alineat nu se mai aplică. Statele membre care intenționează să recurgă la această opțiune notifică comitetul și Comisia în acest sens. Notificarea respectivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.”

5. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2) se adaugă următorul paragraf:

„Comitetul poate însărcina autoritățile naționale de rezoluție să exercite competențele menționate la articolul 10 alineatul (8) din Directiva 2014/59/UE. Autoritățile naționale de rezoluție execută instrucțiunile primite din partea comitetului în conformitate cu articolul 29 din prezentul regulament.”;

(b) alineatul (10) se modifică după cum urmează:

(i) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În conformitate cu măsurile menționate la primul paragraf, planul de rezoluție identifică pentru fiecare grup entitățile de rezoluție și grupurile de rezoluție și, după caz, entitățile destinate lichidării.”;

(ii) se adaugă următorul paragraf:

„Atunci când identifică măsurile care trebuie luate în ceea ce privește filialele menționate la primul paragraf litera (b) care nu sunt entități de rezoluție, comitetul poate urma o abordare proporțională în cazul în care o astfel de abordare nu afectează în mod negativ posibilitatea de soluționare a grupului, ținând seama de dimensiunea filialei, de profilul de risc al acesteia, de rolul acesteia în furnizarea funcțiilor critice și a liniilor de activitate esențiale, de importanța acesteia pentru continuitatea operațională a grupului după rezoluție și de strategia de rezoluție a grupului. Comitetul ia în considerare în mod corespunzător importanța filialei în statul membru în care este stabilită, inclusiv importanța sistemică potențială a acesteia, precum și impactul potențial al acesteia asupra mijloacelor financiare disponibile ale schemei de garantare a depozitelor în cazul lichidării prin procedura obișnuită de insolvență.”;

(c) se introduce următorul alineat:

„(11a) Atunci când a fost inițiată o procedură de lichidare a unei entități în conformitate cu dreptul intern aplicabil în temeiul articolului 32b din Directiva 2014/59/UE sau în cazul în care se aplică articolul 22 alineatul (5) din prezentul regulament, comitetul nu adoptă un plan de rezoluție pentru entitatea respectivă sau nu mai include entitatea respectivă în planul de rezoluție a grupului.”

6. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (4), al patrulea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Evaluarea menționată la al treilea paragraf se efectuează în plus față de evaluarea posibilității de soluționare a grupului în ansamblul său.”;

(b) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) În cazul în care, în urma evaluării posibilităților de soluționare pentru o entitate sau un grup efectuate în conformitate cu alineatul (3) sau (4), comitetul constată, după consultarea autorităților competente, inclusiv a BCE, că există obstacole semnificative în calea posibilităților de soluționare a entității respective sau a grupului respectiv, acesta întocmește un raport, în cooperare cu autoritățile competente, pe care îl adresează entității sau întreprinderii-mamă și care conține analiza obstacolelor semnificative aflate în calea aplicării cu eficacitate a instrumentelor de rezoluție și a exercitării competențelor de rezoluție. Respectivul raport ia în considerare impactul asupra modelului economic al entității sau al grupului și recomandă toate măsurile proporționale și specifice care, în opinia comitetului, sunt necesare sau adecvate pentru a îndepărta respectivele obstacole în conformitate cu alineatul (10).”;

(c) se introduce următorul alineat:

„(9a) În cazul în care comitetul constată că măsurile propuse de entitatea sau de întreprinderea-mamă în cauză reduc sau elimină în mod eficace obstacolele semnificative din calea posibilității de soluționare, comitetul ia o decizie, după consultarea BCE sau a autorității naționale competente relevante și, după caz, a autorității macroprudențiale desemnate. Decizia respectivă indică faptul că comitetul a evaluat măsurile propuse drept adecvate pentru reducerea sau eliminarea în mod eficace obstacolele semnificative din calea posibilității de soluționare și însărcinează autoritățile naționale de rezoluție să impună entității, întreprinderii-mamă sau oricărei filiale a grupului în cauză să pună în aplicare măsurile propuse.”;

(d) alineatul (10) se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care comitetul constată că măsurile propuse de entitate sau de întreprinderea-mamă în cauză nu ar fi în măsură să reducă sau să elimine în mod eficace obstacolele semnificative din calea posibilității de soluționare, comitetul, după consultarea autorităților competente și, dacă este adecvat, a autorității macroprudențiale desemnate, ia o decizie. Decizia respectivă menționează faptul că comitetul a evaluat că măsurile propuse nu sunt în măsură să reducă sau să elimine în mod eficace obstacolele semnificative din calea posibilității de soluționare și însărcinează autoritățile naționale de rezoluție să impună entității, întreprinderii-mamă sau oricărei filiale a grupului în cauză să ia oricare dintre măsurile enumerate la alineatul (11).

La identificarea măsurilor alternative, comitetul demonstrează modul în care măsurile propuse de entitate sau de întreprinderea-mamă în cauză nu vor fi în măsură să elimine obstacolele semnificative din calea posibilității de soluționare și modul în care măsurile alternative sunt proporționale în ceea ce privește eliminarea acestora. Comitetul ia în considerare amenințarea pe care o prezintă obstacolele respective din calea posibilității de soluționare pentru stabilitatea financiară și efectul măsurilor asupra activității entității sau întreprinderii-mamă în cauză, a stabilității acesteia și a capacității acesteia de a contribui la funcționarea economiei, asupra pieței interne a serviciilor financiare și asupra stabilității financiare din alte state membre și din Uniune în ansamblu.

Comitetul ține seama și de necesitatea de a evita orice impact asupra entității sau a grupului în cauză care ar fi mai pronunțat decât cel necesar pentru a elimina obstacolele din calea posibilității de soluționare sau care ar fi disproporționat.”

7. Articolul 10a se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), formularea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care o entitate se află în situația în care respectă cerința amortizorului combinat atunci când aceasta este luată în considerare în plus față de fiecare dintre cerințele menționate la articolul 141a alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Directiva 2013/36/UE, însă nu respectă cerința amortizorului combinat atunci când aceasta este luată în considerare în plus față de cerințele menționate la articolele 12d și 12e din prezentul regulament, atunci când sunt calculate în conformitate cu articolul 12a alineatul (2) litera (a) din prezentul regulament, comitetul are competența, în conformitate cu alineatele (2) și (3) de la prezentul articol, de a însărcina autoritatea națională de rezoluție să interzică entității să distribuie mai mult decât suma maxim distribuibilă aferentă cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile („M-MDA”), calculată în conformitate cu alineatul (4) de la prezentul articol, prin oricare dintre următoarele măsuri:”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(7) În cazul în care o entitate de rezoluție sau o entitate care nu este ea însăși o entitate de rezoluție nu face obiectul cerinței amortizorului combinat pe aceeași bază pe care are obligația de a respecta cerințele menționate la articolele 12d și 12e din prezentul regulament, comitetul aplică alineatele (1)-(6) de la prezentul articol pe baza cerinței estimate a amortizorului combinat care rezultă din metodologia stabilită în actul delegat adoptat în temeiul articolului 45c alineatul (4) din Directiva 2014/59/UE. Se aplică articolul 128 al patrulea paragraf din Directiva 2013/36/UE.

Comitetul include cerința estimată a amortizorului combinat menționată la primul paragraf de la prezentul alineat la luarea deciziei de stabilire a cerințelor menționate la articolele 12d și 12e din prezentul regulament. Entitatea pune la dispoziția publicului cerința estimată a amortizorului combinat, împreună cu informațiile menționate la articolul 45i alineatul (3) din Directiva 2014/59/UE.”

8. La articolul 12, se adaugă următorul alineat:

„(8) Comitetul este responsabil de acordarea aprobărilor menționate la articolul 77 alineatul (2) și la articolul 78a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 entităților menționate la alineatul (1) de la prezentul articol. Comitetul adresează o decizie entității în cauză.”

9. La articolul 12a, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comitetul și autoritățile naționale de rezoluție se asigură că entitățile menționate la articolul 12 alineatele (1) și (3) îndeplinesc, în orice moment, cerințele de fonduri proprii și datorii eligibile, atunci când sunt impuse de comitet și în forma stabilită de comitet în conformitate cu prezentul articol și cu articolele 12b-12i.”

10. Articolul 12c se modifică după cum urmează:

(a) se introduc următoarele alineate:

„(1a) Entitățile de rezoluție includ depozite în cuantumul fondurilor proprii și al datoriilor eligibile numai în cazul în care o astfel de includere a fost autorizată de comitet în conformitate cu alineatul (1b) și în cazul în care depozitele respective îndeplinesc toate condițiile următoare:

- (a) depozitele îndeplinesc toate condițiile stabilite la alineatul (1) primul paragraf;
- (b) depozitele nu sunt deținute de persoane fizice, microîntreprinderi sau întreprinderi mici și mijlocii;

- (c) depozitele sunt depozite la termen cu o scadență inițială de cel puțin un an și nu conferă deținătorului dreptul la rambursare anticipată, chiar și în cazul în care rambursarea anticipată este condiționată de plata unei penalități;
 - (d) documentația contractuală relevantă menționează în mod explicit:
 - (i) intenția entității de rezoluție de a include depozitele în cuantumul fondurilor proprii și al datoriilor eligibile;
 - (ii) excluderea depozitelor din orice rambursare de către o schemă de garantare a depozitelor în temeiul articolului 5 alineatul (1) litera (l) din Directiva 2014/49/UE.
- (1b) Comitetul poate autoriza entitatea de rezoluție să includă depozite, în totalitate sau parțial, în cuantumul de fonduri proprii sau datorii eligibile dacă constată că sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:
- (a) comitetul anticipează că depozitele respective nu vor fi excluse în totalitate sau parțial de la recapitalizarea internă în temeiul articolului 27 alineatul (5) sau că nu vor fi transferate integral unui destinatar în cadrul unui transfer parțial;

- (b) comitetul a concluzionat că includerea nu constituie sau este puțin probabil să constituie un obstacol semnificativ în calea posibilității de soluționare, în special din cauza impactului asupra fezabilității utilizării instrumentelor de rezoluție într-un mod care să permită îndeplinirea obiectivelor rezoluției.

Comitetul retrage autorizația în cazul în care ajunge la concluzia că oricare dintre condițiile menționate la primul paragraf nu mai este îndeplinită. În acest caz, entitatea de rezoluție încetează să includă depozitele în cuantumul fondurilor proprii și al datorii eligibile.”;

- (b) la alineatele (4) și (5), cuvintele „care intră în categoria G-SII”, respectiv „entități din categoria G-SII”, se înlocuiesc cu cuvintele „care sunt entități G-SII”, respectiv „entități G-SII”;
- (c) la alineatul (7), formularea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Prin derogare de la alineatul (4) de la prezentul articol, comitetul poate decide că cerința menționată la articolul 12f din prezentul regulament trebuie îndeplinită de entitățile de rezoluție care sunt entități G-SII sau de entitățile de rezoluție cărora li se aplică articolul 12d alineatul (4) sau (5) din prezentul regulament utilizând fonduri proprii, instrumente eligibile subordonate sau datorii astfel cum sunt menționate la alineatul (3) de la prezentul articol, în măsura în care, ca urmare a obligației entității de rezoluție de a se conforma cerinței amortizorului combinat și cerințelor menționate la articolul 92a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, la articolul 12d alineatul (4) și la articolul 12f din prezentul regulament, suma respectivelor fonduri proprii, instrumente și datorii nu depășește valoarea cea mai mare dintre:”;

- (d) alineatul (8) se modifică după cum urmează:
- (i) la primul paragraf, cuvintele „entități din categoria G-SII” se înlocuiesc cu cuvintele „entități G-SII”;
 - (ii) la al doilea paragraf litera (c), cuvintele „entitate din categoria G-SII” se înlocuiesc cu cuvintele „entitate G-SII”;
- (e) se adaugă următorul alineat:

„(10) Comitetul poate permite entităților de rezoluție să respecte cerințele menționate la alineatele (4), (5) și (7) utilizând fondurile proprii sau datoriile menționate la alineatele (1) și (3) atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- (a) în cazul entităților care sunt entități G-SII sau entități de rezoluție cărora li se aplică articolul 12d alineatul (4) sau (5), comitetul nu a redus cerința menționată la alineatul (4) de la prezentul articol, în temeiul primului paragraf de la alineatul respectiv;
- (b) datoriile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol care nu îndeplinesc condiția menționată la articolul 72b alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 respectă condițiile prevăzute la articolul 72b alineatul (4) literele (b)-(e) din regulamentul respectiv.”

11. Articolul 12d se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2a) al doilea paragraf, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) datoriile care îndeplinesc criteriile de eligibilitate menționate la articolul 72a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu excepția celor menționate la articolul 72b alineatul (2) literele (b) și (d) din regulamentul respectiv, și, după caz, la articolul 12c alineatul (1a) din prezentul regulament;”;

(b) la alineatul (3) al optulea paragraf, cuvintele „funcțiilor economice critice” se înlocuiesc cu cuvintele „funcțiilor critice”;

(c) se introduce următorul alineat:

„(5a) În cazul entităților de rezoluție a căror strategie de rezoluție preferată prevede în primul rând aplicarea instrumentului de vânzare a activității sau a instrumentului instituției-punte și ieșirea acestora de pe piață, nivelul cerinței menționate la alineatul (3) de la prezentul articol este cel puțin egal cu:

(a) 16 % atunci când este calculată în conformitate cu articolul 12a alineatul (2) litera (a); și

(b) 4,75 % atunci când este calculată în conformitate cu articolul 12a alineatul (2) litera (b).

Primul paragraf de la prezentul alineat nu se aplică entităților de rezoluție a căror strategie de rezoluție preferată prevede aplicarea instrumentului de recapitalizare internă în sensul articolului 27 alineatul (1) litera (a), în mod independent sau în combinație cu alte instrumente de rezoluție.”;

(d) la alineatul (6) al optulea paragraf, cuvintele „funcțiilor economice critice” se înlocuiesc cu cuvintele „funcțiilor critice”.

12. La articolul 12e alineatul (1), formularea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Cerința menționată la articolul 12a alineatul (1) pentru o entitate de rezoluție care este o entitate G-SII constă în următoarele:”.

13. Articolul 12g se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În urma consultării autorităților competente, inclusiv a BCE, comitetul poate să decidă să aplice cerința prevăzută la prezentul articol în ceea ce privește o entitate menționată la articolul 2 litera (b) sau o instituție financiară menționată la articolul 2 litera (c) care este o filială a unei entități de rezoluție, dar nu este ea însăși o entitate de rezoluție.”;

(ii) al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Prin derogare de la primul și al doilea paragraf de la prezentul alineat, întreprinderile-mamă din Uniune care nu sunt ele însele entități de rezoluție, dar sunt filiale ale unor entități din țări terțe, respectă cerințele prevăzute la articolele 12d și 12e, pe bază consolidată.”;

(iii) al cincilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul grupurilor de rezoluție identificate în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) punctul 24b litera (b), respectivele instituții de credit sau instituții financiare care sunt afiliate în mod permanent unui organism central, dar care nu sunt ele însele entități de rezoluție, un organism central care nu este el însuși o entitate de rezoluție, precum și toate entitățile de rezoluție care nu fac obiectul unei cerințe în temeiul articolului 12f alineatul (3) respectă dispozițiile articolului 12d alineatul (6) pe bază individuală.”;

(b) la alineatul (2) litera (a), punctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) care îndeplinesc criteriile de eligibilitate menționate la articolul 72a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu excepția articolului 72b alineatul (2) literele (b), (c), (k), (l) și (m) și a articolului 72b alineatele (3), (4) și (5) din regulamentul respectiv, precum și, după caz, la articolul 12c alineatul (1a) din prezentul regulament;”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(4) În cazul în care, în conformitate cu strategia de rezoluție globală, filialele stabilite în Uniune sau o întreprindere-mamă din Uniune și instituțiile sale filiale nu sunt entități de rezoluție, iar membrii colegiului de rezoluție european, dacă a fost instituit în temeiul articolului 89 din Directiva 2014/59/UE, sunt de acord cu respectiva strategie, filialele stabilite în Uniune sau, pe bază consolidată, întreprinderea-mamă din Uniune trebuie să respecte cerința de la articolul 12a alineatul (1) prin emiterea instrumentelor menționate la alineatul (2) literele (a) și (b) de la prezentul articol către oricare dintre următoarele:

- (a) întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang stabilită într-o țară terță;
- (b) filialele respectivei întreprinderi-mamă de cel mai înalt rang care sunt stabilite în aceeași țară terță;
- (c) alte entități în condițiile prevăzute la alineatul (2) litera (a) punctul (i) și litera (b) punctul (ii) de la prezentul articol.”

14. Articolul 12i se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 12i

Derogări pentru organisme centrale sau pentru instituțiile de credit sau instituțiile financiare afiliate în mod permanent unui organism central

Comitetul poate acorda parțial sau total o derogare de la aplicarea articolului 12g în ceea ce privește un organism central sau o instituție de credit sau o instituție financiară care este afiliată în mod permanent unui organism central, în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- (a) instituția de credit sau instituția financiară și organismul central fac obiectul supravegherii de către aceeași autoritate competentă, sunt stabilite în același stat membru participant și fac parte din același grup de rezoluție;
- (b) angajamentele organismului central și ale instituțiilor sale de credit sau instituțiilor sale financiare afiliate în mod permanent constituie angajamente solidare ori angajamentele instituțiilor sale de credit sau instituțiilor sale financiare afiliate în mod permanent sunt garantate în întregime de organismul central;

- (c) cerința minimă de fonduri proprii și datorii eligibile, solvabilitatea și lichiditatea organismului central și ale tuturor instituțiilor de credit sau instituțiilor financiare afiliate în mod permanent sunt supravegheate în ansamblul lor, pe baza situațiilor financiare consolidate ale respectivelor instituții;
- (d) în cazul unei derogări pentru o instituție de credit sau o instituție financiară care este afiliată în mod permanent unui organism central, conducerea organismului central este abilitată să traseze sarcini pentru conducerea instituțiilor afiliate în mod permanent;
- (e) grupul relevant de rezoluție respectă cerința menționată la articolul 12f alineatul (3); și
- (f) nu există niciun obstacol major actual sau preconizat, de natură practică sau juridică, în calea transferului prompt de fonduri proprii sau a rambursării rapide a datoriilor între organismul central și instituțiile de credit sau instituțiile financiare afiliate în mod permanent, în caz de rezoluție.”

15. Articolul 12k se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Comitetul poate stabili perioade de tranziție adecvate, de maximum trei ani, pentru ca entitățile să respecte cerințele prevăzute la articolul 12f sau 12 g sau cerințele care rezultă din aplicarea articolului 12c alineatul (4), (5) sau (7), după caz, dacă respectarea cerințelor respective fără o perioadă de tranziție nu ar fi proporțională. Comitetul poate stabili niveluri-țintă intermediare pentru cerințele prevăzute la articolul 12f sau 12g sau pentru cerințele care rezultă din aplicarea articolului 12c alineatul (4), (5) sau (7), după caz, pe care entitățile să le respecte până la o dată stabilită de comitet. Nivelurile-țintă intermediare asigură, de regulă, o acumulare liniară de fonduri proprii și de datorii eligibile în direcția îndeplinirii cerinței.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), perioada de tranziție stabilită de comitet pentru entitățile în cazul cărora strategia de rezoluție preferată se schimbă din lichidare prin procedura obișnuită de insolvență în aplicarea măsurii de rezoluție nu depășește patru ani.

În cazul în care acest lucru este justificat în mod corespunzător și adecvat pe baza criteriilor menționate la alineatul (7), comitetul poate stabili o perioadă de tranziție mai lungă, de până la șase ani.

Comitetul poate stabili niveluri-țintă intermediare pentru cerințele prevăzute la articolul 12d sau pentru cerințele care rezultă din aplicarea articolului 12c alineatul (4), (5) sau (7), după caz, pe care entitățile să le respecte până la o dată stabilită de comitet. Nivelurile-țintă intermediare asigură, de regulă, o acumulare liniară de fonduri proprii și de datorii eligibile în direcția îndeplinirii cerinței.”;

(b) la alineatul (3), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) la care comitetul a aplicat instrumentul de recapitalizare internă; sau”;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Cerințele menționate la articolul 12c alineatele (4) și (7) și la articolul 12d alineatele (4) și (5), după caz, nu se aplică pentru o perioadă de trei ani de la data la care entitatea de rezoluție sau grupul din care face parte entitatea de rezoluție a fost identificat ca fiind ca fiind o G-SII sau o G-SII din afara UE sau de la data la care entitatea de rezoluție începe să se găsească în situația menționată la articolul 12d alineatul (4) sau (5).”;

(d) alineatele (5) și (6) se înlocuiesc cu următorul text:

„(5) Prin derogare de la articolul 12a alineatul (1), comitetul stabilește o perioadă de tranziție adecvată pentru îndeplinirea cerințelor de la articolul 12f sau articolul 12g sau a unei cerințe care rezultă din aplicarea articolului 12c alineatul (4), (5) sau (7), după caz, de o entitate în cazul căreia s-au aplicat instrumente de rezoluție sau a fost exercitată competența de reducere a valorii sau de conversie menționată la articolul 21.

- (6) În sensul alineatelor (1)-(5), comitetul comunică entității o cerință minimă de fonduri proprii și datorii eligibile planificată pentru fiecare perioadă de 12 luni din cadrul perioadei de tranziție, cu scopul de a facilita o acumulare treptată a capacității sale de absorbție a pierderilor și de recapitalizare. La sfârșitul perioadei de tranziție, cerința minimă de fonduri proprii și datorii eligibile este egală cu cuantumul stabilit în temeiul articolului 12c alineatul (4), (5) sau (7), al articolului 12d alineatul (4) sau (5), al articolului 12f sau al articolului 12g, după caz.”

16. Articolul 13 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 13

Măsuri de intervenție timpurie

- (1) BCE ia în considerare, fără întârzieri nejustificate, aplicarea și, dacă este necesar, aplică măsuri de intervenție timpurie atunci când o entitate menționată la articolul 7 alineatul (2) litera (a):
- (a) îndeplinește condițiile menționate la articolul 102 din Directiva 2013/36/UE sau la articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 și se aplică oricare dintre următoarele:
- (i) entitatea nu a luat măsurile de remediere solicitate de BCE, inclusiv măsurile menționate la articolul 104 din Directiva 2013/36/UE sau la articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013;
- (ii) BCE consideră că măsurile de remediere, altele decât măsurile de intervenție timpurie, sunt insuficiente pentru a aborda problemele entității respective;

- (b) încalcă cerințele prevăzute la articolul 12f sau 12 g; sau
- (c) încalcă sau este susceptibilă de a încălca, în perioada de 12 luni de la evaluarea realizată de către BCE, oricare dintre cerințele prevăzute la titlul II din Directiva 2014/65/UE, la articolele 3-7, articolele 14-17 sau articolele 24, 25 și 26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului*.

BCE poate stabili că este îndeplinită condiția menționată la primul paragraf litera (a) punctul (ii) de la prezentul alineat fără să se fi luat anterior alte măsuri de remediere, inclusiv exercitarea competențelor menționate la articolul 104 din Directiva 2013/36/UE sau la articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013.

În sensul primului paragraf literele (b) și (c) de la prezentul alineat, comitetul sau autoritatea competentă, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 26 din Directiva 2014/65/UE, informează fără întârziere BCE cu privire la încălcare sau la probabila încălcare.

- (2) În sensul alineatului (1), măsurile de intervenție timpurie includ următoarele:
 - (a) cerința ca organul de conducere al entității:
 - (i) să pună în aplicare una sau mai multe dintre dispozițiile sau măsurile stabilite în planul de redresare; sau

- (ii) să actualizeze planul de redresare în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE atunci când circumstanțele care au condus la intervenția timpurie diferă de prezumțiile prevăzute în planul inițial de redresare și să pună în aplicare una sau mai multe dintre dispozițiile sau măsurile stabilite în planul actualizat de redresare într-un anumit interval de timp;
- (b) cerința ca organul de conducere al entității să convoace o adunare a acționarilor entității sau, în cazul în care organul de conducere nu respectă această cerință, convocarea directă de către BCE a adunării respective și, în ambele cazuri, stabilirea ordinii de zi și solicitarea ca acționarii să analizeze posibilitatea adoptării anumitor decizii;
- (c) cerința ca organul de conducere al entității să elaboreze, în conformitate cu planul de redresare, după caz, un plan de negociere a restructurării datoriilor cu o parte sau cu totalitatea creditorilor entității;
- (d) cerința de a modifica structura juridică a entității;
- (e) cerința de a demite sau de a înlocui, în conformitate cu articolul 13a, întreaga conducere superioară sau întregul organ de conducere al entității ori anumiți membri din cadrul acesteia;

- (f) numirea unuia sau a mai multor administratori temporari în cadrul entității, în conformitate cu articolul 13b;
 - (g) cerința ca organul de conducere al entității să elaboreze un plan pe care entitatea să îl poată pune în aplicare în cazul în care decide să inițieze lichidarea voluntară a activităților sale.
- (3) BCE alege măsurile adecvate de intervenție timpurie menționate la alineatul (2) proporțional cu obiectivele urmărite, ținând seama, printre alte informații relevante, de gravitatea încălcării sau a încălcării probabile și de rapiditatea deteriorării situației financiare a entității.
- (4) Pentru fiecare dintre măsurile de intervenție timpurie menționate la alineatul (2), BCE stabilește un termen de punere în aplicare care este strict limitat la timpul necesar pentru punerea în aplicare a măsurii în cauză în condiții rezonabile. BCE efectuează o evaluare a eficacității măsurii imediat după expirarea termenului și transmite această evaluare comitetului.

În cazul în care evaluarea concluzionează că măsurile de intervenție timpurie nu au fost puse în aplicare integral sau nu sunt eficiente, BCE poate efectua o evaluare pentru a stabili dacă este îndeplinită condiția menționată la articolul 18 alineatul (1) litera (a).

- (5) Atunci când un grup astfel cum este menționat la articolul 7 alineatul (2) litera (a) din prezentul regulament cuprinde entități stabilite în state membre participante, precum și în state membre neparticipante, BCE reprezintă autoritățile naționale competente din statele membre participante în scopul consultării și cooperării cu statele membre neparticipante, în conformitate cu articolul 30 din Directiva 2014/59/UE.

Atunci când un grup astfel cum este menționat la articolul 7 alineatul (2) litera (a) cuprinde entități stabilite în state membre participante și filiale stabilite sau sucursale semnificative situate în state membre neparticipante, BCE comunică autorităților competente sau autorităților de rezoluție din statele membre neparticipante, după caz, toate deciziile sau măsurile menționate la articolele 13-13c care sunt relevante pentru grup.

* Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 173, 12.6.2014, p. 84, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/600/oj>).”

17. În capitolul 2 se adaugă următoarele articole:

„Articolul 13a

Înlocuirea conducerii superioare sau a organului de conducere

În sensul articolului 13 alineatul (2) litera (e), noua conducere superioară sau noul organ de conducere ori membrii individuali ai acestora sunt numiți în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern, iar astfel de numiri se aprobă de către BCE.

Articolul 13b

Administratorul temporar

- (1) În sensul articolului 13 alineatul (2) litera (f), BCE poate numi, proporțional cu circumstanțele existente, unul sau mai mulți administratori temporari care:
- (a) să înlocuiască temporar organul de conducere al entității; sau
 - (b) să colaboreze temporar cu organul de conducere al entității.

La momentul numirii administratorului temporar, BCE precizează dacă numirea se face în sensul literei (a) sau (b) de la primul paragraf.

În sensul literei (b) de la primul paragraf, BCE precizează de asemenea, la momentul numirii, rolul, atribuțiile și competențele administratorului temporar, precum și eventualele cerințe pentru organul de conducere al entității, și anume de a se consulta cu administratorul temporar sau de a obține aprobarea acestuia înainte de a lua anumite decizii sau măsuri.

BCE face publică numirea oricărui administrator temporar, cu excepția cazului în care administratorul temporar nu deține competența de a reprezenta entitatea.

Orice administrator temporar deține suficiente cunoștințe, aptitudini și experiență pentru a-și exercita atribuțiile și îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 91 alineatele (2) și (2a) din Directiva 2013/36/UE. Evaluarea de către BCE prin care se stabilește dacă administratorul temporar deține astfel de cunoștințe, aptitudini și experiență și dacă respectă cerințele respective face parte integrantă din decizia de numire a administratorului temporar respectiv.

- (2) Proporțional cu circumstanțele existente, BCE precizează competențele administratorului temporar la momentul numirii acestuia. Printre aceste competențe se pot număra toate sau unele dintre competențele deținute de organul de conducere al entității în conformitate cu statutul entității și cu dreptul intern, inclusiv competența de a exercita toate sau o parte din funcțiile administrative ale organului de conducere al entității. Competențele administratorului temporar în raport cu entitatea trebuie să fie în conformitate cu dreptul aplicabil societăților. BCE poate adapta aceste competențe dacă circumstanțele se modifică.

- (3) BCE precizează rolul și funcțiile administratorului temporar la momentul numirii acestuia. Rolul și funcțiile respective pot include:
- (a) evaluarea poziției financiare a entității;
 - (b) gestionarea activității sau a unei părți a activității entității în vederea menținerii sau restabilirii poziției financiare a acesteia;
 - (c) adoptarea de măsuri în vederea restabilirii administrării corecte și prudente a activității entității;
 - (d) asigurarea respectării de către entitate a oricăror cerințe în temeiul alineatului (3) al doilea paragraf, al alineatului (4) primul paragraf sau al alineatului (5) de la articolul 13c.

BCE precizează, la momentul numirii administratorului temporar, eventualele limite ale rolului și funcțiilor acestuia.

- (4) BCE are competența exclusivă de a numi și de a destitui orice administrator temporar. BCE poate destitui un administrator temporar în orice moment și din orice motiv. BCE poate modifica în orice moment mandatul administratorului temporar, sub rezerva prezentului articol.

- (5) BCE poate impune cerința aprobării prealabile de către BCE a anumitor acte ale unui administrator temporar. BCE precizează orice astfel de cerințe la momentul numirii administratorului temporar sau la momentul oricărei modificări a condițiilor mandatului administratorului temporar.

În orice caz, administratorul temporar poate exercita competența de a convoca adunarea generală a acționarilor entității și de a stabili ordinea de zi a acestei adunări numai cu aprobarea prealabilă a BCE.

- (6) La cererea BCE, administratorul temporar întocmește rapoarte privind poziția financiară a entității și măsurile întreprinse în timpul mandatului său, la intervale stabilite de BCE. Administratorul temporar întocmește, în orice caz, un astfel de raport la sfârșitul mandatului său.
- (7) Administratorul temporar este numit pentru o perioadă de maximum un an. BCE poate prelungi în mod excepțional perioada menționată o singură dată, pentru o durată proporțională cu situația dată, în cazul în care continuă să fie îndeplinite condițiile pentru numirea administratorului temporar. BCE are responsabilitatea de a stabili dacă sunt îndeplinite condițiile respective și de a justifica acționarilor orice prelungire a mandatului administratorului temporar.
- (8) Sub rezerva prezentului articol, numirea unui administrator temporar nu aduce atingere drepturilor acționarilor prevăzute în dreptul Uniunii sau în dreptul intern al societăților.

- (9) Un administrator temporar numit în conformitate cu alineatele (1)-(8) nu este considerat administrator din umbră sau de facto al entității în cauză în temeiul dreptului intern.

Articolul 13c

Pregătirea rezoluției

- (1) În cazul entităților și grupurilor menționate la articolul 7 alineatul (2), precum și al entităților și grupurilor menționate la articolul 7 alineatul (4) litera (b) și la articolul 7 alineatul (5), atunci când sunt îndeplinite condițiile pentru aplicarea dispozițiilor respective, BCE sau autoritățile naționale competente notifică fără întârziere comitetului următoarele:
- (a) oricare dintre măsurile menționate la articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, la articolul 104 alineatul (1) din Directiva 2013/36/UE sau la articolul 39 alineatul (2) din Directiva (UE) 2019/2034 pe care le iau sau pe care impun unei entități sau unui grup să le ia;
 - (b) faptul că, după cum reiese din activitatea de supraveghere, sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 13 alineatul (1) din prezentul regulament sau la articolul 27 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE în ceea ce privește o entitate sau un grup, indiferent de aplicarea oricărei măsuri de intervenție timpurie;
 - (c) aplicarea oricăreia dintre măsurile de intervenție timpurie menționate la articolul 13 din prezentul regulament sau la articolul 27 din Directiva 2014/59/UE.

Comitetul informează Comisia cu privire la orice notificare pe care a primit-o în temeiul primului paragraf.

BCE sau autoritatea națională competentă relevantă monitorizează îndeaproape, în strânsă cooperare cu comitetul, situația entităților și a grupurilor menționate la primul paragraf și respectarea de către acestea a măsurilor menționate la primul paragraf litera (a), care vizează remedierea unei deteriorări a situației entităților și a grupurilor respective, precum și a măsurilor de intervenție timpurie menționate la primul paragraf litera (c).

- (2) BCE sau autoritatea națională competentă relevantă informează comitetul cât mai curând posibil în cazul în care consideră că există un risc semnificativ ca una sau mai multe dintre circumstanțele menționate la articolul 18 alineatul (4) să se aplice în legătură cu o entitate menționată la articolul 7 alineatul (2) sau cu o entitate menționată la articolul 7 alineatul (4) litera (b) și la articolul 7 alineatul (5), în cazul în care sunt îndeplinite condițiile pentru aplicarea dispozițiilor respective. Notificarea respectivă include:

- (a) motivele notificării;
- (b) o prezentare generală a măsurilor luate în considerare care ar împiedica intrarea în dificultate a entității în cauză într-un interval de timp rezonabil, impactul preconizat al acestora asupra entității în ceea ce privește circumstanțele menționate la articolul 18 alineatul (4) și intervalul de timp preconizat pentru punerea în aplicare a măsurilor respective.

După primirea notificării menționate la primul paragraf de la prezentul alineat și în strânsă cooperare cu BCE sau cu autoritatea națională competentă relevantă, comitetul evaluează ce reprezintă un interval de timp rezonabil în scopul evaluării condiției menționate la articolul 18 alineatul (1) litera (b), ținând seama de rapiditatea deteriorării situației entității, de necesitatea de a pune în aplicare în mod eficace strategia de rezoluție și de orice alte considerente relevante în situația respectivă. Comitetul poate, în orice moment, să reevalueze intervalul de timp și să îl adapteze la circumstanțele situației respective. Comitetul comunică evaluarea sau reevaluarea respectivă BCE sau autorității naționale competente relevante cât mai curând posibil.

În urma primirii notificării menționate la primul paragraf, BCE sau autoritatea națională competentă relevantă și comitetul monitorizează, în strânsă cooperare, situația entității, punerea în aplicare a măsurilor relevante în intervalul de timp preconizat și orice alte evoluții relevante. În acest scop, BCE sau autoritatea națională competentă relevantă și comitetul se reunesc periodic, cu o frecvență care urmează să fie stabilită de comitet în funcție de circumstanțele situației respective. BCE sau autoritatea națională competentă relevantă și comitetul își comunică reciproc, fără întârziere, toate informațiile relevante.

Comitetul transmite Comisiei orice informație pe care a primit-o în temeiul primului paragraf.

- (3) BCE sau autoritatea națională competentă relevantă comunică comitetului toate informațiile solicitate de acesta care sunt necesare pentru oricare dintre acțiunile următoare:
- (a) actualizarea planului de rezoluție și pregătirea rezoluției eventuale a unei entități menționate la articolul 7 alineatul (2) sau a unei entități menționate la articolul 7 alineatul (4) litera (b) și la articolul 7 alineatul (5), atunci când sunt îndeplinite condițiile pentru aplicarea dispozițiilor respective;
 - (b) efectuarea evaluării menționate la articolul 20 alineatele (1)-(15).

Atunci când astfel de informații nu sunt deja la dispoziția BCE sau a autorităților naționale competente, comitetul, BCE și respectivele autorități naționale competente cooperează și se coordonează pentru a obține informațiile respective. În acest scop, BCE, comitetul, prin intermediul autorităților naționale de rezoluție sau direct, după informarea acestora, și autoritățile naționale competente au competența de a impune entității să comunice astfel de informații, inclusiv prin inspecții la fața locului, și de a-și comunica reciproc informațiile respective.

- (4) Comitetul are competența, prin intermediul autorităților naționale de rezoluție sau direct, după informarea acestora, de a scoate pe piață către cumpărătorii potențiali entitatea menționată la articolul 7 alineatul (2) sau entitatea menționată la articolul 7 alineatul (4) litera (b) și la articolul 7 alineatul (5), în cazul în care sunt îndeplinite condițiile pentru aplicarea dispozițiilor respective, de a lua măsuri în vederea scoaterii pe piață a entității menționate sau de a impune entității să facă acest lucru, în următoarele scopuri:
- (a) pentru a pregăti rezoluția entității respective, sub rezerva criteriilor prevăzute la articolul 39 alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE și a cerințelor privind secretul profesional prevăzute la articolul 88 din prezentul regulament;
 - (b) pentru a efectua evaluarea efectuată de către comitet cu privire la condiția menționată la articolul 18 alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament.

Atunci când, în exercitarea competenței menționate la primul paragraf, comitetul decide să scoată pe piață direct entitatea către cumpărători potențiali, acesta ține seama în mod corespunzător de circumstanțele situației respective, în special de orice măsuri preventive care ar putea fi luate de o schemă de garantare a depozitelor sau orice măsură care ar putea fi luată de un SIP, precum și de impactul potențial al exercitării competenței respective asupra poziției generale a entității.

- (5) Comitetul are competența de a însărcina autoritatea națională de rezoluție relevantă:
- (a) să solicite entității în cauză să instituie mecanismele necesare, inclusiv o platformă digitală, pentru schimbul de informații cu potențialii cumpărători sau cu consultanții și evaluatorii angajați de comitet;
 - (b) să elaboreze o schemă de rezoluție preliminară pentru entitatea în cauză.

În cazul în care comitetul își exercită competența în temeiul primului paragraf litera (a) de la prezentul alineat, se aplică articolul 88.

- (6) Notificarea prealabilă din partea BCE sau a autorității naționale competente relevante în conformitate cu alineatul (1) primul paragraf nu constituie o condiție obligatorie pentru pregătirea rezoluției entității sau exercitarea competențelor menționate la alineatele (3), (4) și (5) de către comitet.
- (7) Comitetul informează fără întârziere Comisia, BCE, autoritățile naționale competente relevante și autoritățile naționale de rezoluție relevante cu privire la toate măsurile luate în temeiul alineatelor (3), (4) și (5).

- (8) BCE, autoritățile naționale competente relevante, comitetul și autoritățile naționale de rezoluție relevante cooperează îndeaproape în următoarele cazuri:
- (a) atunci când intenționează să ia măsurile menționate la alineatul (1) primul paragraf litera (a), care vizează remedierea unei deteriorări a situației unei entități sau a unui grup, precum și măsurile menționate la alineatul (1) primul paragraf litera (c);
 - (b) atunci când intenționează să întreprindă oricare dintre acțiunile menționate la alineatele (3), (4) și (5);
 - (c) pe parcursul punerii în aplicare a acțiunilor menționate la literele (a) și (b) de la prezentul paragraf.

BCE, autoritățile naționale competente relevante, comitetul și autoritățile naționale de rezoluție relevante se asigură că măsurile și acțiunile respective sunt consecvente, coordonate și eficiente.

- (9) Comitetul poate însărcina autoritățile naționale de rezoluție să exercite competențele menționate la articolul 84b alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE. Autoritățile naționale de rezoluție execută sarcinile primite din partea comitetului în conformitate cu articolul 29 din prezentul regulament.”

18. La articolul 14 alineatul (2), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) protejarea fondurilor publice prin reducerea la minimum a dependenței de sprijinul financiar public extraordinar, în special atunci când acesta provine de la bugetul unui stat membru;”.

19. La articolul 16, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comitetul ia o măsură de rezoluție în legătură cu o întreprindere-mamă menționată la articolul 2 litera (b), ținând seama de nevoia de a pune în aplicare în mod eficace strategia de rezoluție, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 18 alineatul (1).

În scopul luării unei măsuri de rezoluție, se consideră că o întreprindere-mamă menționată la articolul 2 litera (b) este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate în oricare dintre următoarele situații:

- (a) întreprinderea-mamă îndeplinește una sau mai multe dintre condițiile prevăzute la articolul 18 alineatul (4) litera (b), (c) sau (d);
- (b) întreprinderea-mamă încalcă în mod semnificativ sau există elemente obiective care indică faptul că întreprinderea-mamă va încălca în mod semnificativ, în viitorul apropiat, cerințele aplicabile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau în dispozițiile de drept intern care transpun Directiva 2013/36/UE.”

20. Articolul 18 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1), (1a), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Comitetul adoptă o schemă de rezoluție în temeiul alineatului (6) de la prezentul articol în raport cu entitățile menționate la articolul 7 alineatul (2) și în raport cu entitățile menționate la articolul 7 alineatul (4) litera (b) și la articolul 7 alineatul (5), dacă sunt îndeplinite condițiile pentru aplicarea respectivelor dispoziții, numai în cazul în care stabilește în sesiunea sa executivă, în urma primirii unei comunicări în temeiul celui de al doilea paragraf sau din proprie inițiativă, ținând seama de nevoia de a pune în aplicare în mod eficace strategia de rezoluție, că sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- (a) entitatea este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate;
- (b) având în vedere calendarul și alte circumstanțe relevante, nu există nicio perspectivă rezonabilă potrivit căreia intrarea în dificultate a entității ar putea fi împiedicată, într-un interval de timp rezonabil, prin măsuri alternative ale sectorului privat, inclusiv prin măsuri luate de către un SIP, prin măsurile preventive menționate la articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2014/49/UE, prin măsuri de supraveghere, prin măsuri de intervenție timpurie sau prin reducerea valorii contabile ori conversia instrumentelor de capital și a datoriilor eligibile relevante, astfel cum se menționează la articolul 21 alineatul (1) din prezentul regulament, întreprinse în legătură cu entitatea respectivă;

- (c) o măsură de rezoluție este necesară pentru realizarea interesului public în temeiul alineatului (5).

Evaluarea condiției menționate la primul paragraf litera (a) de la prezentul alineat se efectuează de către BCE în cazul entităților menționate la articolul 7 alineatul (2) litera (a) sau de către autoritatea națională competentă relevantă în cazul entităților menționate la articolul 7 alineatul (2) litera (b), la articolul 7 alineatul (3) al doilea paragraf, la articolul 7 alineatul (4) litera (b) și la articolul 7 alineatul (5), după consultarea comitetului. Comitetul reunit în sesiune executivă poate efectua această evaluare numai după ce a informat BCE sau autoritatea națională competentă relevantă cu privire la intenția sa de a efectua o astfel de evaluare și numai în cazul în care BCE sau autoritatea națională competentă relevantă, în termen de trei zile calendaristice de la primirea informațiilor respective, nu efectuează ea însăși evaluarea respectivă. BCE sau autoritatea națională competentă relevantă comunică fără întârziere comitetului orice informație relevantă pe care comitetul o solicită pentru a efectua evaluarea, înainte sau după ce a fost informată de către comitet cu privire la intenția sa de a efectua evaluarea condiției menționate la primul paragraf litera (a) de la prezentul alineat.

Atunci când BCE sau autoritatea națională competentă relevantă a stabilit în urma evaluării că este îndeplinită condiția menționată la primul paragraf litera (a) în ceea ce privește o entitate menționată la primul paragraf, BCE sau autoritatea națională competentă relevantă comunică fără întârziere evaluarea respectivă Comisiei și comitetului.

Evaluarea îndeplinirii condiției menționate la primul paragraf litera (b) se realizează de către comitet, reunit în sesiune executivă și în strânsă cooperare cu BCE sau cu autoritatea națională competentă relevantă. BCE sau autoritatea națională competentă relevantă comunică fără întârziere comitetului orice informație relevantă pe care comitetul o solicită pentru a efectua evaluarea. BCE sau autoritatea națională competentă relevantă poate, de asemenea, să comunice comitetului concluzia sa că este îndeplinită condiția prevăzută la primul paragraf litera (b).

Atunci când evaluează îndeplinirea condițiile menționate la primul paragraf literele (a) și (b), BCE, autoritatea națională competentă relevantă sau comitetul solicită cele mai recente informații disponibile de la schema de garantare a depozitelor sau, după caz, de la SIP al cărui membru este entitatea, care ar fi relevante pentru o astfel de evaluare, inclusiv dacă schema de garantare a depozitelor sau SIP poate preveni intrarea în dificultate.

- (1a) Comitetul poate adopta o schemă de rezoluție în conformitate cu alineatul (1) în legătură cu un organism central și cu toate instituțiile de credit sau instituțiile financiare afiliate în mod permanent la acesta care fac parte din același grup de rezoluție, atunci când organismul central și toate instituțiile de credit sau instituțiile financiare afiliate în mod permanent la acesta sau grupul de rezoluție căruia îi aparțin îndeplinesc în ansamblul lor condițiile prevăzute la alineatul (1) primul paragraf.

- (2) Fără a aduce atingere situațiilor în care BCE decide să exercite în mod direct sarcinile de supraveghere vizând instituțiile de credit în temeiul articolului 6 alineatul (5) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, în cazul primirii unei comunicări în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol cu privire la o entitate sau un grup menționat la articolul 7 alineatul (3) din prezentul regulament, comitetul transmite fără întârziere evaluarea sa menționată la alineatul (1) al patrulea paragraf de la prezentul articol către BCE sau autoritatea națională competentă relevantă.
- (3) Adoptarea anterioară a unei măsuri în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, al articolului 27 din Directiva 2014/59/UE, al articolului 13 din prezentul regulament sau al articolului 104 din Directiva 2013/36/UE nu constituie o condiție pentru aplicarea unei măsuri de rezoluție.”;
- (b) alineatul (4) se modifică după cum urmează:
- (i) la primul paragraf, litera (d) se înlocuiește cu următorul text:
- „(d) este necesar un sprijin financiar public extraordinar, cu excepția cazului în care acest sprijin este acordat în una dintre formele menționate la articolul 18a alineatul (1).”;
- (ii) al doilea, al treilea și al patrulea paragraf se elimină;

(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) În sensul alineatului (1) primul paragraf litera (c), o măsură de rezoluție nu este necesară pentru realizarea interesului public în cazul în care comitetul concluzionează că niciunul dintre obiectivele rezoluției nu ar fi în pericol în cazul în care entitatea este lichidată prin procedura obișnuită de insolvență.

Dacă comitetul concluzionează că unul sau mai multe dintre obiectivele rezoluției ar fi în pericol în cazul în care entitatea este lichidată prin procedura obișnuită de insolvență, comitetul consideră că o măsură de rezoluție este necesară pentru realizarea interesului public dacă este necesară pentru atingerea unuia sau mai multora dintre obiectivele rezoluției și este proporțională cu acestea, iar lichidarea entității prin procedura obișnuită de insolvență nu ar atinge cu o eficacitate superioară obiectivele rezoluției care sunt în pericol.

Atunci când efectuează evaluarea menționată la primul paragraf, comitetul, pe baza informațiilor de care dispune la momentul evaluării respective, ia în considerare și compară întregul sprijin financiar public extraordinar care poate fi preconizat în mod rezonabil să fie acordat entității, atât în caz de rezoluție, cât și în cazul lichidării în conformitate cu dreptul intern aplicabil.

Atunci când efectuează evaluarea menționată la al doilea paragraf, comitetul ia în considerare costurile rezoluției și ale procedurii obișnuite de insolvență și urmărește să reducă la minimum și să evite distrugerea valorii, cu excepția cazului în care acest lucru este necesar pentru a realiza obiectivele rezoluției.”;

(d) la alineatul (7), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În termen de 24 de ore de la transmiterea de către comitet a schemei de rezoluție, Comisia o aprobă sau se opune acesteia fie în ceea ce privește aspectele discreționare ale schemei de rezoluție în cazurile care nu intră sub incidența celui de al treilea paragraf de la prezentul alineat, fie în ceea ce privește propunerea de utilizare a ajutoarelor de stat sau a ajutoarelor din partea fondului care nu sunt considerate compatibile cu piața internă.”;

(e) se adaugă următoarele alineate:

„(11) În cazul în care sunt îndeplinite condițiile menționate la alineatul (1) primul paragraf literele (a) și (b) de la prezentul articol, comitetul poate însărcina autoritățile naționale de rezoluție să exercite competențele prevăzute în dreptul intern de transpunere a articolului 33a din Directiva 2014/59/UE, în conformitate cu condițiile prevăzute în dreptul intern. Autoritățile naționale de rezoluție execută sarcinile primite din partea comitetului în conformitate cu articolul 29 din prezentul regulament.

(12) Comitetul poate însărcina autoritățile naționale de rezoluție să exercite competențele menționate la articolul 84b alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE. Autoritățile naționale de rezoluție execută sarcinile primite din partea comitetului în conformitate cu articolul 29 din prezentul regulament.”

21. Se introduce următorul articol:

„Articolul 18a

Srijinul financiar public extraordinar

- (1) În mod excepțional, se poate acorda srijin financiar public extraordinar în afara măsurii de rezoluție unei entități menționate la articolul 2, cu condiția ca srijinul financiar public extraordinar să respecte condițiile și cerințele stabilite în cadrul Uniunii privind ajutoarele de stat și numai în următoarele cazuri:
- (a) atunci când, pentru a remedia o perturbare gravă a economiei unui stat membru de natură excepțională sau sistemică și pentru a menține stabilitatea financiară, srijinul financiar public extraordinar îmbracă oricare dintre formele următoare:
- (i) o garanție de stat în srijinul facilităților de lichiditate oferite de băncile centrale în conformitate cu condițiile băncilor centrale;
- (ii) o garanție de stat pentru datoriile nou-emise;
- (iii) achiziționarea de instrumente de fonduri proprii, altele decât instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, sau de alte instrumente de capital sau utilizarea de măsuri privind activele depreciate, la prețuri, durate și în alte condiții care nu conferă foloase necuvenite entității în cauză, în cazul în care, la momentul acordării srijinului public, nu există niciuna dintre situațiile menționate la articolul 18 alineatul (4) litera (a), (b) sau (c) sau la articolul 21 alineatul (1);

- (b) atunci când sprijinul financiar public extraordinar ia forma unei intervenții din partea unei scheme de garantare a depozitelor, astfel cum se menționează la articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2014/49/UE;
 - (c) atunci când sprijinul financiar public extraordinar ia forma unei intervenții din partea unei scheme de garantare a depozitelor, astfel cum se menționează la articolul 11 alineatul (5) din Directiva 2014/49/UE;
 - (d) atunci când sprijinul financiar public extraordinar ia forma unui ajutor de stat acordat unei entități menționate la articolul 32b din Directiva 2014/59/UE, altul decât sprijinul acordat de o schemă de garantare a depozitelor în temeiul articolului 11 alineatul (5) din Directiva 2014/49/UE.
- (2) Măsurile de sprijin menționate la alineatul (1) litera (a):
- (a) se limitează la entitățile solvabile, fapt confirmat de BCE sau de autoritatea națională competentă relevantă;
 - (b) au un caracter preventiv și temporar și se bazează pe o strategie predefinită de încetare a măsurilor de sprijin, aprobată de BCE sau de autoritatea națională competentă relevantă, care include o dată de încetare, o dată de vânzare sau un calendar de rambursare clar specificate pentru fiecare dintre măsurile respective;

- (c) sunt proporționale pentru remedierea consecințelor unei perturbări grave de natură excepțională sau sistemică a economiei unui stat membru și pentru menținerea stabilității financiare; și
- (d) nu sunt utilizate pentru a compensa pierderile pe care entitatea le-a suportat sau este susceptibilă să le suporte în cel puțin următoarele 12 luni.

Strategia predefinită menționată la primul paragraf litera (b) de la prezentul alineat nu se publică decât după ce măsurile de sprijin în cauză încetează să se mai aplice entității sau după ce a fost finalizată evaluarea menționată la alineatul (6) al doilea paragraf de la prezentul articol, sub rezerva obligațiilor de publicare care nu pot fi amânate, astfel cum sunt menționate la articolul 17 din Regulamentul (UE) nr. 596/2014.

- (3) În sensul alineatului (2) primul paragraf litera (a) de la prezentul articol, în cazul în care sprijinul financiar public extraordinar ia forma măsurilor de sprijin menționate la alineatul (1) litera (a) punctele (ii) și (iii) de la prezentul articol, se consideră că o entitate este solvabilă în cazul în care BCE sau autoritatea națională competentă relevantă a concluzionat că nu a avut loc sau nu este probabil să aibă loc nicio încălcare în următoarele 12 luni, pe baza așteptărilor actuale, a niciuneia dintre cerințele menționate la articolul 92 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, la articolul 104a din Directiva 2013/36/UE, la articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/2033, la articolul 40 din Directiva (UE) 2019/2034 și a niciuneia dintre cerințele relevante aplicabile în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern.

Atunci când evaluează dacă a avut loc o încălcare a cerințelor menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, BCE sau autoritatea națională competentă relevantă nu ia în considerare nicio încălcare care a fost remediată în mod eficace până la momentul evaluării. În cazul în care BCE sau autoritatea națională competentă relevantă concluzionează că este probabil să aibă loc o încălcare viitoare a cerințelor menționate la articolul 104a din Directiva 2013/36/UE sau la articolul 40 din Directiva (UE) 2019/2034 în următoarele 12 luni, aceasta poate considera, în mod excepțional, că o entitate este solvabilă în cazul în care stabilește că încălcarea va fi pe termen scurt și că entitatea a planificat măsuri de remediere eficace pentru a o soluționa, care au fost evaluate ca fiind credibile de BCE sau de autoritatea națională competentă relevantă până la momentul evaluării.

- (4) În sensul alineatului (2) primul paragraf litera (d), BCE sau autoritatea națională competentă relevantă cuantifică pierderile pe care entitatea le-a suportat sau este susceptibilă să le suporte. Această cuantificare se bazează pe evaluări ale calității activelor efectuate de BCE, ABE sau de autoritățile naționale ori, după caz, pe inspecții la fața locului efectuate de BCE sau de autoritatea națională competentă relevantă. În cazul în care respectivele evaluări sau inspecții nu pot fi efectuate într-un termen rezonabil, BCE sau autoritatea națională competentă relevantă își poate baza cuantificarea pe bilanțul entității, cu condiția ca bilanțul să respecte normele și standardele contabile aplicabile, fapt confirmat de un auditor extern independent. Cuantificarea se efectuează cât mai aproape posibil de data aprobării măsurilor de sprijin și utilizând cele mai recente informații aflate la dispoziția BCE sau a autorității naționale competente relevante.
- (5) Măsurile de sprijin menționate la alineatul (1) litera (a) punctul (iii) se limitează la măsuri care au fost evaluate de BCE sau de autoritatea națională competentă ca fiind necesare pentru a menține solvabilitatea entității prin soluționarea deficitului de capital stabilit în scenariul nefavorabil al simulărilor de criză la nivel național, la nivelul Uniunii sau la nivelul MUS ori al exercițiilor echivalente desfășurate de către BCE, ABE sau de către autoritățile naționale, după caz, și confirmat de BCE sau de autoritatea competentă relevantă.

Prin derogare de la alineatul (1) litera (a) punctul (iii) de la prezentul articol, achiziționarea de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază este permisă în mod excepțional atunci când deficitul identificat este de așa natură încât achiziționarea oricăror alte instrumente de fonduri proprii sau a altor instrumente de capital nu ar permite entității în cauză să soluționeze deficitul de capital stabilit în scenariul nefavorabil din cadrul simulării de criză relevante sau al exercițiului echivalent. Cuantumul instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază achiziționate nu trebuie să depășească 2 % din cuantumul total al expunerii la risc al entității în cauză, calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

În circumstanțe excepționale, BCE sau autoritatea națională competentă relevantă poate permite depășirea limitei de 2 % în cazul în care a demonstrat că acest lucru este necesar și corespunzător pentru punerea în aplicare a măsurilor de sprijin, ținând seama de circumstanțele specifice ale situației respective. Depășirea limitei este de o valoare care nu creează niciun risc pentru executarea credibilă și la timp a strategiei predefinite de încetare a măsurilor de sprijin. BCE sau autoritatea națională competentă relevantă pun la dispoziția Comisiei analiza care stă la baza aprobării sale de a depăși limita de 2 %, în scopul oricărei eventuale evaluări a ajutorului de stat.

- (6) Dacă oricare dintre măsurile de sprijin menționate la alineatul (1) litera (a) nu este rambursată, restituită sau încheiată în alt mod în conformitate cu termenele strategiei de încetare a măsurii de sprijin stabilite la momentul aprobării măsurii respective, BCE sau autoritatea națională competentă relevantă impune entității să prezinte un plan de remediere unic. Planul de remediere descrie acțiunile care trebuie să fie întreprinse pentru a înceta măsura de sprijin în termen de doi ani și pentru a asigura viabilitatea pe termen lung a entității. Planul de remediere nu limitează în niciun moment competența autorităților relevante de a evalua sau de a stabili dacă entitatea este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate.

În cazul în care BCE sau autoritatea națională competentă relevantă nu este convinsă că planul de remediere este credibil sau fezabil sau în cazul în care entitatea nu respectă planul de remediere, autoritățile relevante evaluează dacă entitatea este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate.

- (7) BCE sau autoritatea națională competentă relevantă informează comitetul cu privire la rezultatele evaluării sale efectuate pentru a determina dacă sunt îndeplinite condițiile menționate la alineatul (2) primul paragraf literele (a), (b) și (d) de la prezentul articol în ceea ce privește entitățile și grupurile menționate la articolul 7 alineatul (2) și entitățile și grupurile menționate la articolul 7 alineatul (4) litera (b) și la articolul 7 alineatul (5), dacă sunt îndeplinite condițiile pentru aplicarea respectivelor dispoziții.”

22. Articolul 19 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care măsurile de rezoluție presupun acordarea de ajutoare de stat în temeiul articolului 107 alineatul (1) din TFUE sau de ajutoare din partea fondului în conformitate cu alineatul (3) de la prezentul articol, schema de rezoluție menționată la articolul 18 alineatul (6) din prezentul regulament intră în vigoare numai după adoptarea de către Comisie a unei decizii favorabile sau condiționate, ori a unei decizii de a nu ridica obiecții, privind compatibilitatea cu piața internă a utilizării acestor ajutoare. Luând în considerare necesitatea executării la timp a schemei de rezoluție de către comitet, Comisia adoptă decizia privind compatibilitatea cu piața internă a utilizării ajutorului de stat sau a ajutorului din partea fondului cel târziu atunci când aprobă schema de rezoluție sau formulează obiecții la aceasta în temeiul articolului 18 alineatul (7) al doilea paragraf din prezentul regulament sau înainte să expire perioada de 24 de ore menționată la articolul 18 alineatul (7) al cincilea paragraf din prezentul regulament, oricare dintre acestea survine mai întâi.

În îndeplinirea sarcinilor care le sunt conferite prin articolul 18, instituțiile Uniunii dispun de mecanisme structurale care să asigure independența operațională și să evite conflictele de interese care ar putea apărea între funcțiile însărcinate cu îndeplinirea sarcinilor respective și alte funcții și fac publice, în mod corespunzător, toate informațiile relevante privind organizarea lor internă în această privință.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) De îndată ce consideră că ar putea fi necesară utilizarea fondului, comitetul contactează în mod informal, prompt și confidențial Comisia pentru a discuta despre posibila utilizare a fondului, inclusiv despre aspectele juridice și economice aferente utilizării acestuia. De îndată ce este suficient de sigur că schema de rezoluție avută în vedere va implica recurgerea la ajutor din partea fondului, comitetul notifică în mod oficial Comisia cu privire la modul propus de utilizare a fondului. Notificarea respectivă conține toate informațiile de care Comisia are nevoie pentru a efectua evaluările în temeiul prezentului alineat și pe care comitetul le deține sau are competența de a le obține în conformitate cu prezentul regulament.

Odată primită notificarea menționată la primul paragraf, Comisia analizează dacă prin recurgerea la fond se va denatura concurența sau se va crea riscul de denaturare a concurenței prin favorizarea beneficiarului sau a oricărei alte întreprinderi, astfel încât, în măsura în care ar afecta schimburile comerciale dintre statele membre, utilizarea fondului ar deveni incompatibilă cu piața internă. În ceea ce privește utilizarea fondului, Comisia aplică criteriile stabilite pentru aplicarea normelor privind ajutoarele de stat consacrate la articolul 107 din TFUE. Comitetul pune la dispoziția Comisiei informațiile pe care le deține sau pe care comitetul are competența de a le obține în conformitate cu prezentul regulament și pe care Comisia le consideră necesare pentru a efectua evaluarea respectivă.

Atunci când efectuează evaluarea, Comisia ține seama de toate regulamentele relevante adoptate în temeiul articolului 109 din TFUE, de toate comunicările și îndrumările conexe și pertinente ale Comisiei, precum și de toate măsurile adoptate de Comisie în aplicarea normelor din tratate referitoare la ajutoarele de stat, aflate în vigoare în momentul efectuării evaluării. Respectivele măsuri se aplică ca și cum trimiterile la statul membru responsabil de notificarea ajutoarelor sunt trimiteri la comitet, efectuându-se și alte modificări necesare.

Comisia adoptă o decizie privind compatibilitatea utilizării fondului cu piața internă și adresează decizia respectivă comitetului și autorităților naționale de rezoluție din statul membru sau din statele membre vizate. Respectiva decizie poate fi subordonată condițiilor, angajamentelor sau obligațiilor cu privire la beneficiar și ține seama de necesitatea executării la timp a măsurilor de rezoluție de către comitet.

Decizia poate, de asemenea, să stabilească obligații pentru comitet, pentru autoritățile naționale de rezoluție din statul membru participant ori din statele membre vizate sau pentru beneficiar, pentru a permite monitorizarea respectării deciziei. Aceste obligații pot include numirea unui administrator fiduciar sau a unei alte persoane independente care să acorde asistență în procesul de monitorizare. Administratorul fiduciar sau o altă persoană independentă poate executa funcțiile ce sunt prevăzute în decizia Comisiei.

Decizia adoptată în temeiul prezentului alineat se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Comisia poate adopta o decizie de refuz adresată comitetului, prin care aceasta stabilește că modul propus de utilizare a fondului este incompatibil cu piața internă și nu poate fi executat sub forma propusă de comitet. După ce primește o astfel de decizie, comitetul își reconsideră schema de rezoluție și elaborează o versiune revizuită a schemei de rezoluție.”;

(c) alineatul (10) se înlocuiește cu următorul text:

„(10) Prin derogare de la alineatul (3), la cererea unui stat membru sau a comitetului, în termen de șapte zile de formularea acestei cereri, Consiliul poate decide în unanimitate că utilizarea fondului trebuie să fie considerată compatibilă cu piața internă, în cazul în care această decizie este justificată de circumstanțe excepționale. Comisia ia o decizie cu privire la caz în situația în care Consiliul nu a luat o decizie în respectiva perioadă de șapte zile.”

23. Articolul 20 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat:

„(8a) În cazul în care este necesar pentru fundamentarea deciziilor menționate la alineatul (5) literele (c) și (d), evaluatorul completează informațiile de la alineatul (7) litera (c) cu o estimare a valorii activelor extrabilanțiere și a valorii datoriilor care ar putea fi generate în viitor de evenimente incerte și a datoriilor cu exigibilitate sau valoare incertă.”;

(b) la alineatul (17), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) tratamentul de care ar fi beneficiat acționarii și creditorii sau schemele relevante de garantare a depozitelor în cazurile menționate la articolul 79 alineatul (1) litera (a) și alineatul (6), dacă instituția aflată în rezoluție în raport cu care a fost luată o măsură sau mai multe măsuri de rezoluție, ar fi făcut obiectul procedurii obișnuite de insolvență în momentul luării deciziei privind măsura de rezoluție;”.

24. Articolul 21 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) primul paragraf se modifică după cum urmează:

– formularea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Comitetul, acționând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18, își exercită competența de a reduce valoarea contabilă sau de a converti instrumentele de capital relevante și datoriile eligibile astfel cum sunt menționate la alineatul (7a) de la prezentul articol în raport cu entitățile și grupurile menționate la articolul 7 alineatul (2) și în raport cu entitățile și grupurile menționate la articolul 7 alineatul (4) litera (b) și articolul 7 alineatul (5), dacă sunt întrunite condițiile pentru aplicarea respectivelor dispoziții, numai în cazul în care a stabilit, în cadrul sesiunii sale executive, în urma primirii unei comunicări în temeiul celui de al doilea paragraf de la prezentul alineat, sau din proprie inițiativă și ținând seama de necesitatea de a pune în aplicare în mod eficace competențele de reducere a valorii contabile și de conversie sau, după caz, strategia de rezoluție pentru grupul de rezoluție, că sunt întrunite una sau mai multe dintre următoarele circumstanțe:”;

– litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) entitatea sau grupul solicită sprijin financiar public extraordinar, cu excepția cazului în care acest sprijin este acordat în una dintre formele menționate la articolul 18a.”;

(ii) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Evaluarea condițiilor menționate la primul paragraf literele (a)-(d) de la prezentul alineat se efectuează de către BCE în cazul entităților menționate la articolul 7 alineatul (2) litera (a) sau de către autoritatea națională competentă relevantă în cazul entităților menționate la articolul 7 alineatul (2) litera (b), articolul 7 alineatul (4) litera (b) și articolul 7 alineatul (5), precum și de către comitetul reunit în sesiune executivă, în conformitate cu repartizarea sarcinilor în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18 alineatele (1) și (2).”;

(b) alineatul (2) se elimină;

(c) la alineatul (3), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) având în vedere calendarul și alte circumstanțe relevante, nu există nicio perspectivă rezonabilă ca intrarea în dificultate a entității respective sau a grupului respectiv să poată fi împiedicată într-un interval de timp rezonabil prin eventuale măsuri, inclusiv prin măsuri alternative din sectorul privat, prin măsuri de supraveghere sau măsuri de intervenție timpurie, altele decât reducerea valorii contabile sau conversia instrumentelor de capital relevante și a datoriilor eligibile, astfel cum sunt menționate la alineatul (7a).”;

(d) alineatul (9) se înlocuiește cu următorul text:

„(9) Atunci când sunt îndeplinite atât una sau mai multe dintre condițiile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol în ceea ce privește o entitate menționată la alineatul respectiv, cât și condițiile menționate la articolul 18 alineatul (1) în ceea ce privește entitatea respectivă sau o entitate aparținând aceluiași grup, se aplică procedura prevăzută la articolul 18 alineatele (6), (7) și (8). Comitetul adoptă o schemă unică de rezoluție care vizează entitatea pentru care sunt îndeplinite condițiile menționate la articolul 18 alineatul (1), precum și orice entitate menționată la alineatul (1) de la prezentul articol.”

25. La articolul 22, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Atunci când instrumentele de rezoluție menționate la alineatul (2) litera (a) sau (b) sunt utilizate, în mod independent sau în combinație cu alte instrumente de rezoluție, pentru a transfera doar o parte din activele, drepturile sau pasivele unei instituții aflate în rezoluție, orice entitate reziduală rămasă după transferul activelor, drepturilor sau pasivelor și după aplicarea altor instrumente de rezoluție, după caz, este lichidată în mod ordonat în conformitate cu dreptul intern aplicabil.

Primul paragraf de la prezentul alineat nu se aplică în cazul în care instrumentul de recapitalizare internă este aplicat unei instituții aflate în rezoluție în sensul articolului 27 alineatul (1) litera (a), în combinație cu alte instrumente de rezoluție.

În cazurile menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, atunci când măsura de rezoluție ar conduce la suportarea de pierderi de către creditorii sau la conversia creanțelor acestora, comitetul poate decide să nu își exercite competența de reducere a valorii contabile și de conversie a instrumentelor de capital în conformitate cu articolul 21, astfel cum se menționează la alineatul (1) de la prezentul articol, dacă instrumentele respective urmează să rămână în entitatea reziduală, iar aplicarea instrumentelor de rezoluție menționate la alineatul (2) litera (a) sau (b) de la prezentul articol împreună cu lichidarea entității reziduale ar asigura, pe baza evaluării menționate la articolul 20, faptul că acestea ar suporta pierderi înaintea oricărui alt creditor al instituției aflate în rezoluție.”

26. Articolul 27 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Fondul poate aduce o contribuție, astfel cum se menționează la alineatul (6) numai în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) a fost adusă o contribuție la absorbția pierderilor și la recapitalizare, în valoare de cel puțin 8 % din totalul datoriilor, incluzând fondurile proprii ale instituției aflate în rezoluție, cuantificată în conformitate cu evaluarea prevăzută la articolul 20 alineatele (1)-(15) din prezentul regulament, de către acționari, de către deținătorii de instrumente de capital relevante și de alte datorii care pot face obiectul recapitalizării interne prin reduceri, reducerea valorii contabile sau conversie în temeiul articolului 48 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE și al articolului 21 alineatul (10) din prezentul regulament și de către schema de garantare a depozitelor în temeiul articolului 79 din prezentul regulament, după caz;

(b) contribuția fondului nu depășește 5 % din totalul datoriilor, inclusiv fondurile proprii ale instituției aflate în rezoluție, cuantificată în conformitate cu evaluarea prevăzută la articolul 20 alineatele (1)-(15).”;

(b) alineatul (9) se înlocuiește cu următorul text:

„(9) În circumstanțe extraordinare, comitetul poate urmări să obțină finanțare suplimentară din surse de finanțare alternative după ce:

- (a) fondul a adus o contribuție în temeiul alineatului (6) și a fost atinsă limita de 5 % menționată la alineatul (7) litera (b); și
- (b) toate datoriile care pot face obiectul recapitalizării interne și nu sunt depozite eligibile, care sunt de rang inferior depozitelor menționate la articolul 108 alineatul (1) primul paragraf litera (b) din Directiva 2014/59/UE și nu sunt excluse de la recapitalizarea internă în temeiul alineatului (5) de la prezentul articol au fost reduse sau convertite integral.”;

(c) alineatul (13) se înlocuiește cu următorul text:

„(13) Comitetul evaluează, pe baza unei evaluări care respectă cerințele prevăzute la articolul 20 alineatele (1)-(15), agregatul:

- (a) după caz, cuantumului cu care trebuie redusă valoarea contabilă a datoriilor care pot face obiectul recapitalizării interne pentru a garanta faptul că valoarea activului net al instituției aflate în rezoluție este egală cu zero; și

(b) după caz, cuantumului cu care trebuie convertite în acțiuni sau în alte tipuri de instrumente de capital datoriile care pot face obiectul recapitalizării interne pentru a restabili rata fondurilor proprii de nivel 1 de bază:

(i) ale instituției aflate în rezoluție; sau

(ii) ale instituției-punte.

(13a) Evaluarea menționată la alineatul (13) stabilește cuantumul cu care trebuie redusă valoarea contabilă sau convertite datoriile care pot face obiectul recapitalizării interne în următoarele scopuri:

(a) pentru a restabili rata fondurilor proprii de nivel 1 de bază ale instituției aflate în rezoluție sau, după caz, pentru a fi îndeplinită rata aferentă instituției-punte, ținând seama de orice contribuție la capital din partea fondului efectuată în temeiul articolului 76 alineatul (1) litera (d);

(b) pentru a menține o încredere suficientă a pieței în instituția aflată în rezoluție sau în instituția-punte, ținând cont de eventualele datorii care ar putea fi generate în viitor de evenimente incerte sau datorii cu exigibilitate sau valoare incertă care nu au fost reduse sau convertite, și pentru a permite instituției respective să îndeplinească în continuare, timp de cel puțin un an, condițiile de autorizare și să continue să desfășoare activitățile pentru care a fost autorizată în temeiul Directivei 2013/36/UE sau al Directivei 2014/65/UE.

În cazul în care comitetul intenționează să folosească instrumentul de separare a activelor menționat la articolul 26, cuantumul cu care trebuie reduse datoriile care pot face obiectul recapitalizării interne va ține seama de o estimare prudentă a necesităților de capital ale vehiculului de gestionare a activelor, după caz.”

27. Articolul 30 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Obligația în materie de cooperare și de schimb de informații”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În exercitarea responsabilităților care le revin în temeiul prezentului regulament, comitetul, Consiliul, Comisia, BCE, autoritățile naționale de rezoluție și autoritățile naționale competente cooperează îndeaproape, în special în ceea ce privește planificarea rezoluției, intervenția timpurie și etapele rezoluției, în conformitate cu articolele 8-29. Acestea își comunică reciproc toate informațiile necesare pentru exercitarea atribuțiilor lor, inclusiv informațiile menționate la alineatele (2a), (2b) și (2c) de la prezentul articol.”;

(c) se introduc următoarele alineate:

„(2a) Comitetul, CERS, ABE, ESMA și EIOPA cooperează îndeaproape și își comunică reciproc toate informațiile necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor lor.

(2b) BCE și ceilalți membri ai Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) cooperează îndeaproape cu comitetul și îi comunică toate informațiile necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor comitetului, inclusiv informațiile colectate de aceștia în conformitate cu statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și cel al Băncii Centrale Europene. Articolul 88 alineatul (6) se aplică tuturor acestor schimburi de informații.

(2c) Autoritățile desemnate și schemele de garantare a depozitelor cooperează îndeaproape cu comitetul. Respectivele autorități desemnate și scheme de garantare a depozitelor și comitetul își comunică reciproc toate informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin. Autorităților desemnate și schemelor de garantare a depozitelor le revine obligația de secret profesional prevăzută la articolul 88.”;

(d) alineatele (6) și (7) se înlocuiesc cu următorul text:

„(6) Comitetul depune eforturi pentru a coopera îndeaproape cu orice instrument public de asistență financiară, inclusiv cu Fondul european de stabilitate financiară (FESF) și cu Mecanismul european de stabilitate (MES), în special în toate situațiile următoare:

(a) în circumstanțele extraordinare menționate la articolul 27 alineatul (9) și în cazurile în care instrumentul respectiv a acordat sau este posibil să acorde asistență financiară directă sau indirectă unor entități stabilite într-un stat membru participant;

(b) în cazul în care comitetul a încheiat un acord financiar în numele fondului în temeiul articolului 74.

(7) Dacă este necesar, comitetul încheie un memorandum de înțelegere cu BCE și ceilalți membri ai SEBC, cu autoritățile naționale de rezoluție, cu autoritățile naționale competente și cu autoritățile desemnate și schemele de garantare a depozitelor, care să prezinte în termeni generali modalitatea de cooperare în temeiul alineatelor (2)-(2c) și al alineatului (4) de la prezentul articol și în temeiul articolului 74 al doilea paragraf, în îndeplinirea misiunilor care le revin în temeiul dreptului Uniunii. Memorandumul face obiectul unei reexaminări periodice și se publică în conformitate cu cerințele privind secretul profesional.”

28. Se introduce următorul articol:

„Articolul 30a

Informații deținute de mecanismele centralizate automatizate

- (1) Autoritățile care gestionează mecanismele centralizate automatizate instituite în temeiul articolului 32a din Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului* transmit comitetului, la cererea acestuia, informații referitoare la numărul de clienți pentru care o entitate menționată la articolul 2 din prezentul regulament este singurul sau principalul partener bancar.
- (2) Comitetul solicită informațiile menționate la alineatul (1) numai de la caz la caz și atunci când acest lucru este necesar și proporțional în scopul îndeplinirii sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament.
- (3) Comitetul partajează informațiile obținute în temeiul alineatului (1) cu autoritățile naționale de rezoluție în cauză în contextul îndeplinirii sarcinilor lor în temeiul prezentului regulament.

* Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).”

29. La articolul 31, se adaugă alineatul următor:

„(3) În cazul entităților și grupurilor menționate la articolul 7 alineatul (2) din prezentul regulament, precum și al entităților și grupurilor menționate la articolul 7 alineatul (4) litera (b) și la articolul 7 alineatul (5) din prezentul regulament, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile pentru aplicarea dispozițiilor respective, autoritățile naționale de rezoluție consultă comitetul înainte de a acționa în conformitate cu articolul 86 din Directiva 2014/59/UE.

Autoritățile naționale de rezoluție stabilesc un termen adecvat în care comitetul să răspundă cererii de consultare, termen care nu poate fi mai scurt de două zile lucrătoare de la depunerea cererii de către autoritatea națională de rezoluție. În cazul în care comitetul nu își exprimă opiniile în termenul respectiv sau nu solicită prelungirea acestuia, se presupune că comitetul nu are observații.”

30. La articolul 32 alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care un grup cuprinde entități stabilite în state membre participante, precum și în state membre neparticipante sau în țări terțe, fără a aduce atingere unei eventuale aprobări din partea Consiliului sau a Comisiei impuse în temeiul prezentului regulament, comitetul reprezintă autoritățile naționale de rezoluție din statele membre participante, în scopul consultării și cooperării cu statele membre neparticipante sau cu țările terțe, în conformitate cu articolele 7, 8, 12, 13, 16, 18, 45h și 55 și articolele 88-92 din Directiva 2014/59/UE.”

31. Articolul 34 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), formularea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Utilizând pe deplin toate informațiile de care dispune deja BCE, inclusiv informațiile colectate de membrii SEBC în temeiul statutului Sistemului European al Băncilor Centrale și cel al Băncii Centrale Europene, sau toate informațiile de care dispun autoritățile naționale competente, CERS, ABE, ESMA sau EIOPA, comitetul poate solicita, prin intermediul autorităților naționale de rezoluție sau în mod direct, după ce a informat autoritățile naționale de rezoluție, următoarelor persoane juridice sau fizice să îi transmită, în conformitate cu procedura și în forma solicitată de comitet, toate informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale:”;

(b) alineatele (5) și (6) se înlocuiesc cu următorul text:

„(5) Comitetul, BCE, membrii SEBC, autoritățile naționale competente, CERS, ABE, ESMA, EIOPA și autoritățile naționale de rezoluție pot întocmi memorandumuri de înțelegere care să stabilească o procedură de reglementare a schimbului de informații. Schimbul de informații dintre comitet, BCE și alți membri ai SEBC, autoritățile naționale competente, CERS, ABE, ESMA, EIOPA și autoritățile naționale de rezoluție nu este considerat o încălcare a cerințelor privind secretul profesional.

- (6) Autoritățile naționale competente, BCE, membrii SEBC, CERS, ABE, ESMA, EIOPA și autoritățile naționale de rezoluție cooperează cu comitetul pentru a verifica dacă, la momentul formulării cererii, sunt deja disponibile toate informațiile solicitate sau o parte din acestea. În cazul în care aceste informații sunt disponibile, autoritățile naționale competente, BCE și alți membri ai SEBC, CERS, ABE, ESMA, EIOPA sau autoritățile naționale de rezoluție comunică informațiile respective comitetului.”

32. Se introduce următorul articol:

„Articolul 41a

Controlul efectuat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene

Curtea de Justiție a Uniunii Europene are competența de fond în ceea ce privește controlul deciziilor prin care comitetul a aplicat o amendă sau o penalitate cu titlu cominatoriu. Aceasta poate anula sau reduce ori majora cuantumul amenzii sau al penalității cu titlu cominatoriu aplicate.”

33. Articolul 43 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1), se introduce următoarea literă:

„(aa) vicepreședintele desemnat în conformitate cu articolul 56;”;

- (b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Fiecare membru, inclusiv președintele și vicepreședintele, dispune de un vot.”

34. Articolul 45 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Transparență și răspundere”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(3a) Comitetul își publică politicile, orientările, instrucțiunile generale și documentele de lucru ale serviciilor sale privind rezoluția în general și practicile și metodologiile de rezoluție care trebuie aplicate în cadrul MUR, atât timp cât o astfel de publicare nu implică divulgarea de informații confidențiale. Această cerință de publicare nu se aplică documentelor care conțin orientări sau instrucțiuni adresate echipelor interne de rezoluție sau altor documente elaborate exclusiv în scopul schimbului intern de informații în cadrul MUR.”

35. La articolul 50 alineatul (1), litera (n) se înlocuiește cu următorul text:

„(n) numește un contabil și un auditor intern, care intră sub incidența Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți și care sunt independenți din punct de vedere funcțional în îndeplinirea îndatoririlor lor;”.

36. Articolul 53 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Comitetul este alcătuit, în cadrul sesiunii sale executive, din președinte, vicepreședinte și din cei patru membri menționați la articolul 43 alineatul (1) litera (b). Comitetul se reunește în sesiune executivă cât de des este necesar.”;

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Membrii comitetului menționați la articolul 43 alineatul (1) literele (a), (aa) și (b) se asigură că deciziile și măsurile de rezoluție, în special în ceea ce privește utilizarea fondului, luate în cadrul diverselor componente ale sesiunilor executive ale comitetului sunt coerente, adecvate și proporționale.”

37. Articolul 54 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) formularea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„În îndeplinirea îndatoririlor sale în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol, comitetul reunit în sesiune executivă.”;

(ii) se introduce următoarea literă:

„(f) desfășoară consultări în conformitate cu procedura prevăzută la alineatul (2a) în ceea ce privește orientările, instrucțiunile generale și orice alte instrumente de aplicabilitate generală din cadrul MUR care stabilesc modul în care comitetul preconizează punerea în aplicare a prezentului regulament.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(2a) În scopul alineatului (2) litera (f), se aplică următoarea procedură:

- (a) comitetul reunit în sesiune executivă prezintă un proiect de instrument comitetului reunit în sesiune plenară;
- (b) comitetul reunit în sesiune plenară se asigură că membrii comitetului menționați la articolul 43 alineatul (1) litera (c) sunt consultați cu privire la proiectul de instrument;
- (c) comitetul reunit în sesiune executivă examinează eventualele observații prezentate în cadrul consultării menționate la litera (b);
- (d) în urma examinării observațiilor, comitetul reunit în sesiune executivă prezintă spre discuție evaluarea sa referitor la observațiile respective comitetului reunit în sesiune plenară;

- (e) comitetul reunit în sesiune executivă decide cu privire la versiunea finală a instrumentului în urma discuției menționate la litera (d) și după luarea în considerare în mod corespunzător a tuturor observațiilor primite.

Comitetul reunit în sesiune executivă prezintă comitetului reunit în sesiune plenară o motivare corespunzătoare pentru alegerile făcute în ceea ce privește instrumentul menționat la primul paragraf de la prezentul alineat. În raportul anual al comitetului menționat la articolul 45 alineatul (2) se publică o sinteză a motivației respective.”

38. La articolul 55, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

- „(1) Atunci când deliberează cu privire la o entitate individuală sau un grup cu sediul doar într-un singur stat membru participant, în cazul în care toți membrii menționați la articolul 53 alineatele (1) și (3) nu sunt în măsură să ajungă prin consens, în termenul stabilit de președinte, la un acord comun, președintele, vicepreședintele și membrii menționați la articolul 43 alineatul (1) litera (b) adoptă o decizie cu majoritate simplă.
- (2) Atunci când deliberează cu privire la un grup transfrontalier, în cazul în care toți membrii menționați la articolul 53 alineatele (1) și (4) nu sunt în măsură să ajungă prin consens, în termenul stabilit de președinte, la un acord comun, președintele, vicepreședintele și membrii menționați la articolul 43 alineatul (1) litera (b) adoptă o decizie cu majoritate simplă.”

39. Articolul 56 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) întocmirea unui proiect preliminar de buget și a unui proiect de buget al comitetului, în conformitate cu articolul 61, și execuția bugetului comitetului, în conformitate cu articolul 63;”;

(b) la alineatul (5), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Mandatul președintelui, al vicepreședintelui și al membrilor menționați la articolul 43 alineatul (1) litera (b) este de cinci ani. Acest mandat nu poate fi reînnoit.”;

(c) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Președintele, vicepreședintele și membrii menționați la articolul 43 alineatul (1) litera (b) rămân în funcție până când succesorii lor sunt numiți și și-au asumat atribuțiile în conformitate cu decizia Consiliului menționată la alineatul (6) de la prezentul articol.”;

(d) alineatul (8) se elimină.

40. Articolul 61 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 61

Întocmirea bugetului

- (1) Până la data de 31 martie a fiecărui an, președintele întocmește un proiect preliminar de buget al comitetului, inclusiv o declarație privind estimarea veniturilor și cheltuielilor comitetului pentru exercițiul financiar următor, precum și un proiect de schemă de personal pentru exercițiul financiar următor și o prezintă comitetului reunit în sesiune plenară.

Comitetul reunit în sesiune plenară ajustează, dacă este necesar, proiectul preliminar de buget al comitetului și proiectul de schemă de personal.

- (2) Pe baza proiectului preliminar de buget, astfel cum a fost adoptat de comitet în sesiune plenară, președintele elaborează un proiect de buget al comitetului și îl prezintă spre adoptare comitetului reunit în sesiune plenară.

Până la data de 30 noiembrie a fiecărui an, comitetul reunit în sesiune plenară ajustează, dacă este necesar, proiectul de buget prezentat de președinte și adoptă bugetul definitiv al comitetului și schema de personal.”

41. La articolul 62, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

- „(3) Responsabilitatea pentru adoptarea standardelor de control intern și pentru instituirea unor sisteme și proceduri de control intern adaptate îndeplinirii sarcinilor auditorului intern revine comitetului reunit în sesiune plenară.”

42. La articolul 69, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Dacă mijloacele financiare disponibile nu sunt suficiente pentru atingerea nivelului-țintă menționat la alineatul (1) de la prezentul articol, contribuțiile *ex ante* calculate în conformitate cu articolul 70 se majorează până la atingerea nivelului-țintă. Comitetul poate amâna colectarea contribuțiilor *ex ante* în conformitate cu articolul 70 cu până la trei ani pentru a se asigura că cuantumul care urmează să fie colectat ajunge la un quantum proporțional cu costurile procesului de colectare, cu condiția ca o astfel de amânare să nu afecteze în mod semnificativ capacitatea comitetului de a utiliza fondul în temeiul secțiunii 3. În cazul în care resursele financiare disponibile reprezintă mai puțin de două treimi din nivelului-țintă, contribuțiile se stabilesc la un nivel care să permită atingerea nivelului-țintă într-un termen rezonabil care nu depășește șase ani.

Cu toate acestea, în cazul în care nivelul net de utilizare cumulată a fondului în ultimii trei ani care a fost posibil grație contribuției schemelor de garantare a depozitelor în conformitate cu articolul 79 alineatul (4) ajunge la pragul de 20 % din nivelului-țintă al fondului și mijloacele financiare disponibile au fost reduse la mai puțin de două treimi din nivelului-țintă, contribuțiile *ex ante* pe care această utilizare le-a făcut necesare se stabilesc la un nivel care să permită atingerea nivelului-țintă în termen de 10 ani.

Contribuția *ex ante* ține seama în mod corespunzător de etapa ciclului de activitate și de impactul pe care contribuțiile prociclice îl pot avea atunci când se stabilesc contribuțiile anuale în contextul prezentului alineat.”

43. Articolul 70 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Mijloacele financiare disponibile pentru a fi luate în considerare în scopul atingerii nivelului-țintă menționat la articolul 69 pot include angajamente irevocabile de plată garantate în întregime prin active cu risc scăzut negrevate de drepturi ale unor terți, puse la dispoziția comitetului și destinate exclusiv utilizării de către acesta în scopurile menționate la articolul 76 alineatul (1). Partea angajamentelor de plată irevocabile nu depășește 30 % din cuantumul total al contribuțiilor percepute în conformitate cu prezentul articol. În limita respectivă, comitetul stabilește anual partea angajamentelor de plată irevocabile din cuantumul total al contribuțiilor care urmează să fie colectate în conformitate cu prezentul articol.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(3a) Comitetul solicită angajamentele de plată irevocabile asumate în temeiul alineatului (3) de la prezentul articol atunci când este necesară utilizarea fondului în temeiul articolului 76.

Atunci când o entitate încetează să mai intre sub incidența articolului 2, comitetul anulează angajamentele de plată irevocabile asumate în temeiul alineatului (3) de la prezentul articol, iar garanțiile reale care acoperă angajamentele respective sunt returnate.

Având în vedere necesitatea de a menține sau de a restabili un nivel adecvat al mijloacelor financiare disponibile în cadrul fondului, în cazurile menționate la al doilea paragraf, comitetul are competența, în cazul anulării angajamentelor de plată irevocabile, de a stabili un quantum cu care entitatea menționată la al doilea paragraf contribuie la fond sub forma, în condițiile și în termenele stabilite în decizia comitetului.

Contribuția menționată la al treilea paragraf nu depășește quantumul angajamentelor de plată irevocabile anulate în temeiul celui de al doilea paragraf.”

44. La articolul 71 alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Quantumul total al contribuțiilor *ex post* extraordinare pe an nu depășește de trei ori 12,5 % din nivelul-țintă specificat la articolul 69.”

45. La articolul 74, se adaugă următorul paragraf:

„Comitetul informează Comisia și BCE de îndată ce consideră că ar putea fi necesară activarea acordurilor financiare încheiate în numele fondului în conformitate cu prezentul articol și transmit Comisiei și BCE toate informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în ceea ce privește respectivele acorduri financiare.”

46. Articolul 76 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) pentru a plăti o compensație acționarilor și creditorilor sau schemei de garantare a depozitelor în situațiile menționate la articolul 79 alineatul (1) litera (a) și la articolul 79 alineatul (6) dacă, în urma unei evaluări în temeiul articolului 20 alineatul (5), aceștia au suferit pierderi mai mari decât cele pe care le-ar fi suportat, în urma unei evaluări în temeiul articolului 20 alineatul (16), în cazul unei lichidări prin procedura obișnuită de insolvență;”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(3a) Atunci când se aplică alineatul (3), se anulează orice remunerație variabilă, inclusiv beneficiile discreționare de tipul pensiilor, a actualilor și a foștilor membri ai organului de conducere și ai conducerii superioare a instituției aflate în rezoluție pentru perioadele anterioare intrării în dificultate a instituției, care nu a fost plătită sau nu a devenit legitimă înainte de luarea deciziei de a se lua măsuri de rezoluție. Remunerația variabilă, inclusiv beneficiile discreționare de tipul pensiilor, care a devenit legitimă sau a fost plătită, în cele 24 luni care precedă decizia de a lua măsuri de rezoluție, actualilor și foștilor membri ai organului de conducere și ai conducerii superioare se returnează sau se rambursează de către aceștia, cu excepția cazului în care dovedesc că nu au participat sau nu au fost responsabili de comportamentul care a dus la intrarea în dificultate a instituției aflate în rezoluție sau care a contribuit la aceasta.

Prezentul alineat nu se aplică remunerației variabile, inclusiv beneficiilor discreționare de tipul pensiilor, care este reglementată printr-un contract colectiv de muncă.”;

(c) se adaugă următoarele alineate:

- „(5) În cazul în care instrumentele de rezoluție menționate la articolul 22 alineatul (2) litera (a) sau (b) sunt utilizate pentru a transfera doar o parte din activele, drepturile sau pasivele instituției aflate în rezoluție, comitetul are o creanță împotriva entității reziduale pentru toate cheltuielile și pierderile suportate de fond ca urmare a oricăror contribuții la rezoluție efectuate în temeiul alineatelor (1) și (2) de la prezentul articol în legătură cu pierderile pe care în mod normal le-ar fi suportat creditorii.
- (6) Creanțele comitetului menționate la alineatul (5) de la prezentul articol și la articolul 22 alineatul (6) din prezentul regulament au, în fiecare stat membru participant, același rang de prioritate pe care îl au creanțele mecanismelor naționale de finanțare a rezoluției în dreptul intern al statului membru care reglementează procedura obișnuită de insolvență în temeiul articolului 108 alineatul (9) din Directiva 2014/59/UE.”

47. Articolul 79 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 79

Utilizarea schemelor de garantare a depozitelor în contextul rezoluției

- (1) Atunci când comitetul ia măsuri de rezoluție cu privire la o instituție de credit și dacă aceste măsuri garantează faptul că deponenții continuă să aibă acces la depozitele lor, statele membre participante se asigură că schema de garantare a depozitelor la care este afiliată instituția de credit respectivă contribuie cu următoarele cantumuri:
- (a) în cazul aplicării instrumentului de recapitalizare internă în sensul articolului 27 alineatul (1) primul paragraf litera (a), în mod independent sau în combinație cu alte instrumente de rezoluție, cantumul cu care depozitele acoperite ar fi fost reduse sau convertite pentru a absorbi pierderile și a recapitaliza instituția aflată în rezoluție în temeiul articolului 27 alineatul (13), dacă depozitele acoperite ar fi fost incluse în domeniul de aplicare al recapitalizării interne;
 - (b) în cazul aplicării instrumentului de vânzare a activității sau a instrumentului instituției-punte, în mod independent sau în combinație cu alte instrumente de rezoluție, conducând la ieșirea de pe piață a instituției aflate în rezoluție:
 - (i) cantumul necesar pentru a acoperi diferența dintre, pe de o parte, valoarea depozitelor acoperite și a datoriilor cu același rang de prioritate sau cu un rang de prioritate superior depozitelor acoperite și, pe de altă parte, valoarea activelor instituției aflate în rezoluție care urmează să fie transferate unui destinatar; și

- (ii) dacă este cazul, un quantum necesar pentru a asigura neutralitatea capitalului destinatarului în urma transferului.
- (2) În cazurile menționate la alineatul (1) litera (b) de la prezentul articol, atunci când transferul către destinatar include depozite care nu sunt depozite acoperite sau alte datorii care pot face obiectul recapitalizării interne, iar comitetul a ajuns la concluzia că circumstanțele menționate la articolul 27 alineatul (5) sunt întrunite în cazul respectivelor depozite sau datorii, și atunci când pragul prevăzut la articolul 27 alineatul (7) litera (a) pentru utilizarea mecanismelor de finanțare a rezoluției nu este atins prin contribuția la absorbția pierderilor și la recapitalizare din partea acționarilor și a deținătorilor de instrumente de capital relevante și de alte datorii care pot face obiectul recapitalizării interne, quantumul cu care contribuie schema de garantare a depozitelor este următorul:
 - (a) quantumul necesar pentru a acoperi diferența dintre, pe de o parte, valoarea depozitelor menționate la articolul 108 alineatul (1) primul paragraf din Directiva 2014/59/UE și a datoriilor cu același rang de prioritate sau cu un rang de prioritate superior depozitelor acoperite și, pe de altă parte, valoarea activelor instituției aflate în rezoluție care urmează să fie transferate unui destinatar; și
 - (b) dacă este cazul, un quantum necesar pentru a asigura neutralitatea capitalului destinatarului în urma transferului.

Odată ce schema de garantare a depozitelor a adus o contribuție în cazurile menționate la primul paragraf, instituția aflată în rezoluție se abține de la achiziționarea de participații în alte întreprinderi, precum și de la efectuarea de distribuiri în legătură cu fondurile proprii de nivel 1 de bază sau de plăți aferente instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar sau de la desfășurarea unor alte activități care pot conduce la o ieșire de fonduri.

- (3) În cazul în care fondurile schemei de garantare a depozitelor sunt utilizate în procesul de aplicare a instrumentului de recapitalizare internă în conformitate cu alineatul (1) litera (a) pentru a contribui la recapitalizarea instituției aflate în rezoluție, schema de garantare a depozitelor își transferă deținerile de acțiuni sau de alte instrumente de proprietate în instituția aflată în rezoluție către sectorul privat de îndată ce situația comercială și financiară o permite.

Schema de garantare a depozitelor scoate pe piață acțiunile sau alte instrumente de proprietate menționate la primul paragraf în mod deschis și transparent. În cadrul niciunei astfel de vânzări acțiunile sau instrumentele respective nu sunt prezentate incorect, nu există discriminări între potențialii cumpărători, iar orice astfel de vânzare se efectuează în condiții comerciale.

- (4) Contribuția schemei de garantare a depozitelor la un transfer ce include depozite care nu sunt depozite acoperite sau alte datorii care pot face obiectul recapitalizării interne în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol este luată în considerare pentru calcularea pragului prevăzut la articolul 27 alineatul (7) litera (a), în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:
- (a) valoarea totală a activelor instituției aflate în rezoluție nu depășește, pe bază individuală, 80 de miliarde EUR;
 - (b) instituția aflată în rezoluție nu a fost identificată, în cele 24 luni anterioare deciziei de a lua măsuri de rezoluție, ca entitate destinată lichidării în planul de rezoluție a grupului sau în planul de rezoluție;
 - (c) instrumentele de fonduri proprii și datoriile eligibile ale instituției aflate în rezoluție, precum și orice datorii care nu se mai califică drept eligibile, deoarece nu îndeplinesc condiția menționată la articolul 72c alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, au fost utilizate integral pentru absorbția pierderilor și recapitalizare, cu excepția datoriilor eligibile în privința cărora comitetul consideră că sunt întrunite circumstanțele menționate la articolul 27 alineatul (5) din prezentul regulament;
 - (d) nivelul cerinței menționate la articolul 12 alineatul (1) pentru instituția aflată în rezoluție este cel puțin egal cu nivelul menționat la articolul 12d alineatul (5a);

- (e) instituția aflată în rezoluție nu a încălcat cerința menționată la articolul 12a alineatul (2) litera (a), inclusiv nivelurile-țintă intermediare corespunzătoare stabilite în conformitate cu articolul 12k alineatele (1) și (2), timp de două trimestre consecutive în perioada de patru ani care se încheie la data anterioară primei zile din cele trei trimestre complete care preced decizia de a lua măsuri de rezoluție.

În sensul primului paragraf litera (e) de la prezentul alineat, în cazul în care BCE sau autoritatea națională competentă relevantă ori comitetul a aplicat cel puțin una dintre măsurile menționate la articolul 12j alineatul (1) pentru a remedia o încălcare a cerinței menționate la articolul 12a alineatul (2) litera (a), comitetul nu ia în considerare încălcările respectivei cerințe în cursul celor patru trimestre complete care preced decizia de a lua măsuri de rezoluție.

Primul paragraf litera (e) de la prezentul alineat nu se aplică cerințelor care rezultă din aplicarea articolului 12c alineatul (4), (5) sau (7).

- (5) În cazul în care contribuția schemei de garantare a depozitelor la un transfer ce include depozite care nu sunt depozite acoperite sau alte datorii care pot face obiectul recapitalizării interne în temeiul alineatelor (2) și (4) de la prezentul articol, alături de contribuția la absorbția pierderilor și la recapitalizare a acționarilor și a deținătorilor de instrumente de capital relevante și de alte datorii care pot face obiectul recapitalizării interne, permite utilizarea fondului, contribuția schemei de garantare a depozitelor se limitează la quantumul necesar pentru a atinge pragul prevăzut la articolul 27 alineatul (7) litera (a). În urma contribuției schemei de garantare a depozitelor, fondul se utilizează în conformitate cu principiile care reglementează utilizarea fondului prevăzute la articolele 27 și 76.

În cazul în care valoarea totală a activelor unei instituții aflate în rezoluție este cuprinsă, pe bază individuală, între 30 de miliarde EUR și 80 de miliarde EUR, contribuția schemei de garantare a depozitelor în temeiul prezentului alineat nu depășește 2,5 % din totalul datoriilor, inclusiv fondurile proprii ale instituției aflate în rezoluție.

- (6) În cazul în care se aplică alineatul (4) de la prezentul articol și sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 27 alineatul (9), schema de garantare a depozitelor efectuează o contribuție suplimentară egală cu valoarea pierderilor pe care le-ar fi suferit depozitele acoperite, dacă acestea ar fi suferit pierderi proporționale cu pierderile suferite de creditorii cu același rang de prioritate în ierarhia națională în materie de insolvență.

Costul contribuției suplimentare a schemei de garantare a depozitelor menționate la primul paragraf de la prezentul alineat nu depășește pierderile pe care schema de garantare a depozitelor le-ar fi suportat dacă instituția ar fi fost lichidată prin procedura obișnuită de insolvență, astfel cum sunt estimate în temeiul articolului 20 alineatul (9).

- (7) În toate cazurile, cuantumul total al contribuției schemei de garantare a depozitelor la o măsură de rezoluție în conformitate cu prezentul articol nu depășește cuantumul menționat la articolul 11e litera (a) din Directiva 2014/49/UE.

Atunci când se aplică instrumentul de vânzare a activității sau instrumentul instituției-punte în conformitate cu alineatul (1) litera (b) sau cu alineatul (2) de la prezentul articol, cuantumul contribuției schemei de garantare a depozitelor menționate în dispozițiile respective nu depășește 62,5 % din nivelul-țintă al schemei de garantare a depozitelor, astfel cum se menționează la articolul 10 alineatul (2) din Directiva 2014/49/UE.

Autoritatea desemnată poate decide ca limita menționată la al doilea paragraf de la prezentul alineat să nu se aplice în cazul în care comitetul oferă autorității desemnate o justificare conform căreia este necesar un cuantum al contribuției schemei de garantare a depozitelor mai mare decât 62,5 % din nivelul-țintă pentru a se evita efecte negative asupra stabilității financiare sau pentru a menține accesul deponenților la depozitele lor.

Atunci când se aplică instrumentul de recapitalizare internă în conformitate cu alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol, cuantumul contribuției schemei de garantare a depozitelor nu depășește pierderile pe care schema de garantare a depozitelor le-ar fi suportat dacă instituția ar fi fost lichidată prin procedura obișnuită de insolvență, astfel cum sunt estimate în temeiul articolului 20 alineatul (9).

La cerere, schema de garantare a depozitelor informează prompt comitetul cu privire la cuantumurile menționate la primul și al doilea paragraf.

- (8) Comitetul determină cuantumul contribuției schemei de garantare a depozitelor în conformitate cu prezentul articol și notifică decizia sa autorității desemnate și schemei de garantare a depozitelor. Schema de garantare a depozitelor pune în aplicare decizia respectivă fără întârziere.
- (9) Atunci când depozitele eligibile dintr-o instituție aflată în rezoluție sunt transferate unei alte entități prin instrumentul de vânzare a activității sau prin instrumentul instituției-punte, deponenții nu beneficiază, în temeiul Directivei 2014/49/UE, de nicio creanță împotriva schemei de garantare a depozitelor în legătură cu orice parte a depozitelor acestora la instituția aflată în rezoluție care nu sunt transferate, cu condiția ca cuantumul depozitelor lor care sunt transferate să fie cel puțin egal cu nivelul de acoperire agregat prevăzut la articolul 6 din directiva respectivă.
- (10) În cazul în care schema de garantare a depozitelor aduce o contribuție la măsura de rezoluție, se aplică articolul 76 alineatul (3a).
- (11) În cazul în care utilizarea fondului pentru o instituție aflată în rezoluție cu o valoare totală a activelor, pe bază individuală, cuprinsă între 30 și 80 de miliarde EUR a fost posibilă datorită contribuției unei scheme de garantare a depozitelor în conformitate cu alineatul (4), comitetul raportează Parlamentului European, Consiliului și Comisiei cu privire la schema de rezoluție adoptată de comitet, explicând în special motivele pentru care au fost necesare contribuția schemei de garantare a depozitelor și utilizarea fondului. Raportul respectiv se transmite în termen de trei luni de la adoptarea schemei de rezoluție.”

48. Se adaugă următoarele articole:

„Articolul 79a

Utilizarea cumulată a fondului și a schemelor de garantare a depozitelor

- (1) Odată ce nivelul net de utilizare cumulată a fondului în ultimii trei ani care a fost posibilă grație contribuției schemelor de garantare a depozitelor în conformitate cu articolul 79 alineatul (4) atinge pragul de 10 % din nivelul-țintă al fondului, comitetul, în sesiune plenară, oferă orientări cu privire la utilizarea fondului permisă de contribuția schemelor de garantare a depozitelor. Comitetul reunit în sesiune executivă urmează orientările respective în deciziile de rezoluție subsecvente până la realimentarea completă a fondului;

Orientările menționate la primul paragraf de la prezentul alineat sunt adoptate de comitet în cadrul sesiunii sale plene, în conformitate cu articolul 52 alineatul (2).

- (2) Odată ce nivelul net de utilizare cumulată a fondului din ultimii trei ani care a fost posibilă grație contribuției schemelor de garantare a depozitelor în conformitate cu articolul 79 alineatul (4) atinge pragul de 20 % din nivelul-țintă al fondului, comitetul informează Consiliul și Comisia.

După primirea informațiilor menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, Comisia reexaminează următoarele elemente:

- (a) funcționarea dispozițiilor privind contribuțiile schemelor de garantare a depozitelor în cadrul procedurii de rezoluție care permit utilizarea fondului în conformitate cu articolul 79 alineatul (4);
- (b) dacă mecanismele prevăzute la articolele 69, 70 și 71 sunt adecvate pentru colectarea contribuțiilor după ce utilizarea fondului a fost permisă de contribuția schemelor de garantare a depozitelor.

Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport în această privință. După caz, raportul respectiv este însoțit de o propunere legislativă.

Articolul 79b

Raportarea privind lichiditățile în cadrul procedurii de rezoluție

Până la 31 decembrie 2026, Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la chestiunea lichidităților în cadrul procedurii de rezoluție.

Raportul menționat la primul paragraf face un bilanț al măsurilor existente pentru punerea la dispoziție de lichidități în cadrul procedurii de rezoluție, incluzând atât mecanisme private, cât și publice, și examinează cele mai eficiente modalități de abordare a deficitelor temporare de lichidități, ținând seama de eventualele evoluții relevante la nivel internațional. Raportul respectiv prezintă opțiuni de politică.”

49. La articolul 85 alineatul (3), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Orice persoană fizică sau juridică, inclusiv autoritățile de rezoluție, poate contesta o decizie a comitetului adoptată în temeiul articolului 10 alineatul (10), articolului 11, articolului 12 alineatul (1), articolelor 38-41, articolului 65 alineatul (3), articolului 71 și articolului 90 alineatul (3), care este adresată persoanei respective sau care privește direct și personal persoana în cauză.”

50. Articolul 88 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Prezentul articol nu împiedică comitetul, Consiliul, Comisia, BCE, autoritățile naționale de rezoluție sau autoritățile naționale competente, inclusiv angajații și experții acestora, să facă schimb de informații între ei și cu ministerele competente, cu băncile centrale, cu autoritățile desemnate, cu schemele de garantare a depozitelor, cu sistemele de compensare pentru investitori, cu autoritățile responsabile de procedurile obișnuite de insolvență, cu autoritățile de rezoluție în domeniul asigurărilor, cu autoritățile de supraveghere în domeniul asigurărilor, cu autoritățile de rezoluție și autoritățile competente din statele membre neparticipante, cu ABE sau, sub rezerva articolului 33, cu autoritățile din țări terțe care îndeplinesc funcții echivalente cu cele ale unei autorități de rezoluție sau, în condiții de strictă confidențialitate, cu un potențial achizitor în scopul planificării sau al executării unei măsuri de rezoluție.”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(8) Prezentul articol nu împiedică comitetul să își divulge analizele sau evaluările, inclusiv atunci când acestea se bazează pe informații comunicate de entitățile menționate la articolul 2 sau de alte autorități menționate la alineatul (6) de la prezentul articol, atunci când comitetul apreciază că divulgarea nu ar aduce atingere protecției interesului public în ceea ce privește politica financiară, monetară sau economică și că există un interes public în ceea ce privește divulgarea care prevalează asupra oricăror alte interese menționate la alineatul (5) de la prezentul articol. Se consideră că această divulgare este efectuată de către comitet în cadrul exercitării funcțiilor sale în temeiul prezentului regulament în sensul alineatului (1) de la prezentul articol.”

51. Se introduce următorul articol:

„Articolul 93a

Dispoziții tranzitorii

(1) Prin derogare de la articolul 12c alineatul (1a), depozitele atrase înainte de ... [24 de luni plus o zi de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare] care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 12c alineatul (1) primul paragraf, la articolul 12d alineatul (2a) al doilea paragraf sau la articolul 12g alineatul (2) litera (a) pot fi incluse în quantumul fondurilor proprii și al datorii eligibile până la ... [36 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

- (2) În ceea ce privește perioadele de tranziție pentru ca entitățile să respecte cerințele prevăzute la articolul 12f sau 12 g din prezentul regulament sau cerințele care rezultă din aplicarea articolului 12c alineatul (4), (5) sau (7) din prezentul regulament, după caz, stabilite de comitet înainte de ... [24 de luni plus o zi de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare], articolul 1 punctul 15 litera (a) din Regulamentul (UE) 2026/... al Parlamentului European și al Consiliului⁺⁺ nu se aplică.

* Regulamentul (UE) 2026/... al Parlamentului European și al Consiliului din ... de modificare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 în ceea ce privește măsurile de intervenție timpurie, condițiile pentru declanșarea procedurii de rezoluție și finanțarea măsurilor de rezoluție (JO L, ..., ELI: ...).”

⁺ JO: a se introduce în text numărul prezentului regulament de modificare și a se completa nota de subsol corespunzătoare.

Articolul 2

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Acesta se aplică de la ... [24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Cu toate acestea, articolul 1 punctul 1 litera (b), punctele 2, 3 și 4, punctul 5 litera (a), punctul 6 litera (a), litera (b) și litera (d) subpunctul (ii), punctul 7 litera (a), punctul 8, punctul 13 litera (a) subpunctul (i) și litera (c), punctul 15 literele (b) și (d), punctul 20 litera (d), punctul 20 litera (e) cu privire la articolul 18 alineatul (11) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014, punctul 22, punctul 24 litera (a) subpunctul (ii) și literele (b) și (d), punctul 27, punctele 29-41, punctul 45, punctul 48 în ceea ce privește articolul 79b din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 și punctele 49 și 50 din prezentul regulament se aplică de la ... [o lună de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la ...,

Pentru Parlamentul European
Președinta

Pentru Consiliu
Președintele